

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Borowczak

Ławnicy: Halina Awtuszevska, Mirosława Kasprzak-Zdon

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Irenusza Zięba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 15 marca 2017r., 11 kwietnia 2017r., 10 maja 2017r., 4 lipca 2017r., 14 września 2017r., 12 października 2017r., 23 listopada 2017r., 7 grudnia 2017r., 1 lutego 2018r., 16 kwietnia 2018r., 17 października 2018r., 20 grudnia 2018r., 15 lutego 2019r. oraz 5 sierpnia 2020 r.,

sprawy:

a) M. B., syna A. i H. z domu E., urodzonego w dniu (...) w miejscowości E.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lutego 2013 roku do dnia 8 czerwca 2013 roku na terenie P., P. oraz innych miejscowości na terenie P. oraz na terenie K., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również S. F., P. A., A. L., J. J. (1), S. K., S. D., P. W. (1) i inne, nieustalone dotychczas osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wewnątrzspółnotowym nabywaniu znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany, wprowadzania ich do obrotu lub uczestnictwa w obrocie, a także na przetwarzaniu ich w celu zwiększania objętości,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od 27 lutego 2013 roku do dnia 8 czerwca 2013 roku, działając wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej z S. F., J. J. (1), P. A., A. L., S. K., P. W. (1) oraz S. D., w różnych konfiguracjach osobowych, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do P. znacznych ilości środka odurzającego w postaci marihuany i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, przetwarzał tę substancję i brał udział w obrocie tym środkiem i tą substancją, czyniąc sobie z tego procederu stale źródło dochodu, w ten sposób, że:

a) w dniu 27 lutego 2013r. w miejscowości E. na terenie K., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. F., J. F., A. L. i P. A., zakupili za pośrednictwem S. K. i P. W. (1) od obywatela K. M. B. oraz drugiej nieustalonej osoby 8.000 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 36.659 złotych oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 3.000 gram za kwotę 29.993 zł, a następnie w dniu 27 lutego 2013 roku przekazali ją, za pośrednictwem P. A., S. D., który samochodem ciężarowym marki V. nr rej. (...) przewiózł narkotyki do P., skąd, w dniu 28 lutego 2013 roku w P., środek odurzający i substancję psychotropową odebrali od niego A. L. i P. A., po czym wprowadzili narkotyki do dalszego obrotu;

b) w dniu 13 marca 2013 roku w miejscowości E. na terenie K. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. F., J. F., J. J. (1) i P. A., zakupili za pośrednictwem S. K. i P. W. (1) od obywatela K. M. B. 8.000 gramów substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 36.505 złotych oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 4.000 gramów za kwotę 39.824 złotych, a następnie w dniu 13 marca 2013 roku przekazali ją, za pośrednictwem P. A., S. D., który

samochodem ciężarowym marki V. nr (...) przewiózł narkotyki do P., skąd, w dniu 14 marca 2013 roku w P., wskazany środek odurzający i substancję psychotropową odebrali od niego A. L. i P. A., po czym wprowadzili narkotyki do dalszego obrotu;

c) w dniu 23 kwietnia 2013 roku w miejscowości E. na terenie K., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. F., J. F., J. J. (1) i P. A., zakupili za pośrednictwem S. K. i P. W. (1) od obywatela K. M. B. 9.500 gramów substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 43.151 złotych oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2.500 gramów za kwotę 24.775 złotych i 5 gramów kokainy o nieustalonej wartości, a następnie w dniu 23 kwietnia 2013 roku przekazali je, za pośrednictwem P. A., S. D., który samochodem ciężarowym marki V. nr rej. (...) przewiózł narkotyki do P., skąd, w dniu 25 kwietnia 2013 roku w P., środek odurzający i substancję psychotropową odebrali od niego A. L. i P. A., gdzie dodatkowo S. F., J. J. (1), P. A., S. K. i A. L. przetworzyli znaczne ilości przemyconej substancji psychotropowej mieszając ją ze środkami zwiększającymi ich objętość uzyskując przez to 19.000 gramów amfetaminy w celu wprowadzenia narkotyku do obrotu;

d) w okresie od 5 czerwca 2013 do 8 czerwca 2013 roku w miejscowości E., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. F., J. J. (1), J. F. i P. A., zakupili za pośrednictwem S. K. i P. W. (1) od obywatela K. M. B. 10.500 gramów substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 67.318 złotych i 110 tabletek MDMA o wadze netto 43,95 gramów za nieustaloną kwotę oraz środek odurzający w postaci marihuany w ilości 3.500 gramów za kwotę 52.358 złotych, a następnie po przetransportowaniu w dniu 8 czerwca 2013 roku samochodem ciężarowym marki V. nr rej. (...) przez S. D. narkotyków do P., za pośrednictwem A. L. i P. A., odebrali je na terenie P., gdzie dodatkowo S. F., J. J. (1) i P. A. przetworzyli znaczne ilości przemyconej substancji psychotropowej i środka odurzającego, mieszając je z substancjami zwiększającymi ich objętość, uzyskując wagę netto środka odurzającego w postaci marihuany 5.179,36 gramów i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy 22.381,36 gramów netto w celu wprowadzenia ich do obrotu, po czym zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji na gorącym uczynku,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3, art. 53 ust. 2 oraz art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. pod koniec grudnia 2012 roku, wbrew przepisom ustawy, działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. oraz P. W. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do P. znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci co najmniej 2.000 sztuk listków LSD o wartości 20-25 złotych za sztukę w ten sposób, iż po zakupieniu narkotyku za kwotę około 4 zł za sztukę (1 euro) przewiózł wskazany narkotyk z terenu K. do P. (miejscowości T.), a następnie przekazał go - po wcześniejszych ustaleniach z P. S. (1) K., który listki LSD wprowadził do obrotu,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

b) P. T. (1), syna J. i A. z domu B., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że:

IV. w nieustalonym bliżej okresie w 2011 roku w W., na terenie budynku przy ulicy (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 60 sztuk roślin, a następnie wraz z P. W. (1) i S. K. wytworzył z uprawianych roślin znaczne ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w celu wprowadzenia ich do obrotu,

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w nieustalonym bliżej okresie w 2011 roku w T., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), S. K. oraz R. R., z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 140 sztuk roślin, a następnie wraz z P. W. (1), R. R. i S. K. wytworzył z uprawianych roślin znaczne

ilości środków odurzających w postaci co najmniej 8 (osiem) kilogramów ziela konopi innych niż włókniste w celu wprowadzenia ich do obrotu,

tj. o czyn z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.57 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k.

VI. w bliżej nieokreślonym okresie w 2012 roku, w B., uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci co najmniej 10.000 sztuk tabletek ekstazy o wartości co najmniej 8.000 złotych w ten sposób, że nabył i pośredniczył w nabyciu narkotyku przez S. K. i P. W. (1) od nieustalonej osoby w celu dalszej jego sprzedaży,

tj. o czyn z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii

VII. w bliżej nieokreślonym czasie, na początku 2012 roku w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył za bliżej nieokreśloną kwotę od P. W. (1) samochód osobowy marki V. (...) rok produkcji 2004 o wartości co najmniej 20.000 złotych wiedząc, że pojazd będący przedmiotem transakcji został utracony w wyniku przestępstwa kradzieży na terenie N.lub co najmniej P. W. (1) jest paserem pojazdu,

tj. o czyn z art.291§1 k.k.

c) R. N., syna K. i K. z domu B., urodzonego w dniu (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

VIII. w pierwszej połowie 2012 roku w P., działając wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, iż w dwóch transzach - pierwsza w ilości 250 gram, druga w ilości 500 gram - zbył ten środek P. K. (1) i P. F. za cenę 19 złotych za jeden gram w celu dalszej sprzedaży, działając w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o czyn z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

IX. w okresie od kwietnia 2012 roku do 17 maja 2012 roku, wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w różnych konfiguracjach osobowych, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. na teren R.znacznych ilości środka odurzającego w postaci marihuany i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że:

a) w bliżej nieokreślonym dniu kwietnia 2012 roku w miejscowości H. na terenie K., J. C. działając na polecenie M. K. (1) za pieniądze pochodzące od R. N. zakupił od P. D. 1.000 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 5.000 złotych, a następnie samochodem ciężarowym przewiózł narkotyk do P., gdzie w dniu następnym na terenie P. wskazaną substancję psychotropową przekazał M. K. (1) w celu wprowadzenia jej do obrotu;

b) w dniu 16 maja 2012 roku w miejscowości R. na terenie K. R. N., M. K. (1) i S. F. zakupili za pośrednictwem P. D. od dwóch nieznanymi mężczyzn 2.000 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 8.500 złotych oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 1.000 gram za kwotę 4.000 złotych, a następnie w dniu 17 maja 2012 roku po przewiezieniu narkotyku przez granicę (...)na terenie N.przekazali 2.000 gram amfetaminy J. C. przewożącemu wskazany narkotyk dalej do P., a S. F. przewiózł przez granicę n.i R., gdzie dodatkowo R. N. przerobił znaczne ilości przemyconej substancji psychotropowej mieszając ją z środkami zwiększającymi ich objętość w celu wprowadzenia narkotyku do obrotu, a czynu tego R. N. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o czyn z art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

d) R. R., syna J. i M. z domu W., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

X. w nieustalonym bliżej okresie w 2011 roku w T., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), P. T. (1) oraz S. K., z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 140 sztuk roślin, a następnie wraz z P. W. (1), P. T. (1) i S. K. wytworzył z uprawianych roślin znaczne ilości środków odurzających w postaci co najmniej 8 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste, w celu wprowadzenia ich do obrotu,

tj. o czyn z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.57 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§ k.k. w zw. z art.12 k.k.

XI. w nieustalonym bliżej okresie, w pierwszej połowie 2012 roku, w P., na terenie mieszkania przy ulicy (...), wspólnie i w porozumieniu z S. K., wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo 30 sztuk roślin, mogące dostarczyć znaczne ilości środków odurzających w celu wprowadzenia ich do obrotu,

tj. o czyn z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii i art.57 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k.

co do oskarżonego M. B.

1) Oskarżonego M. B. uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu z art.258§1 k.k. opisanego wyżej w pkt. I..

2) Oskarżonego M. B. uznaje za winnego tego, że:

a) w dniu 27 lutego 2013r. w miejscowości E. na terenie K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że za pośrednictwem S. K. i P. W. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, zbył członkom zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. F., A. L. i P. A. 8.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 36.659 złotych oraz 3.000 gram marihuany za kwotę równowartości 29.993 złotych, które następnie za pośrednictwem P. A. zostały przekazane S. D., który samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R.celem wprowadzenia ich do obrotu tj. winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

b) w dniu 13 marca 2013r. w miejscowości E. na terenie K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że za pośrednictwem S. K. i P. W. (1), zbył członkom zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. F., J. J. (1) i P. A. 8.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 36.505 złotych oraz 4.000 gram marihuany za kwotę równowartości 39.824 złotych, które następnie za pośrednictwem P. A. zostały przekazane S. D., który samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R.celem wprowadzenia ich do obrotu tj. winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

c) w dniu 23 kwietnia 2013r. w miejscowości E. na terenie K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany oraz kokainy w ten sposób, że za pośrednictwem S. K. i P.

W. (1) zbył członkom zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. F., J. J. (1) i P. A. 9.500 gram amfetaminy za kwotę równowartości 43.151 złotych, 2.500 gram marihuany za kwotę równowartości 24.775 złotych oraz 5 gram kokainy o nieustalonej wartości, które następnie za pośrednictwem P. A. zostały przekazane S. D., który samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R. celem wprowadzenia ich do obrotu tj. winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

d) w okresie od dnia 5 do 8 czerwca 2013r. w miejscowości E. na terenie K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz tabletek MDMA oraz znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany oraz kokainy w ten sposób, że za pośrednictwem S. K. i P. W. (1) zbył członkom zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. J. (1), J. F. i P. A. 10.500 gram amfetaminy za kwotę równowartości 67.318 złotych, 110 tabletek MDMA o wadze 43,95 gram netto za nieustaloną kwotę oraz 3.500 gram marihuany za kwotę równowartości 52.358 złotych, które następnie zostały przekazane S. D., który samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R. celem wprowadzenia ich do obrotu tj. winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

i przyjmując, że przestępstw tych oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. oraz art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

3) Oskarżonego M. B. uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§ 2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. III. przy ustaleniu, że oskarżony z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

4) Na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art.86§1 i §2 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego M. B. kary wymierzając mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

5) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 kwietnia 2014r. do dnia 8 lipca 2014r..

6) Na podstawie art.45§1 k.k. tytułem środka karnego orzeka wobec M. B. przepadek równowartości korzyści majątkowej;

a) uzyskanej z przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.2a w kwocie 66.652 złotych (sześćdziesiąt sześć tysięcy sześćset pięćdziesiąt dwa złotych),

b) uzyskanej z przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.2b w kwocie 76.329 złotych (siedemdziesiąt sześć tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych),

c) uzyskanej z przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.2c w kwocie 67.926 złotych (sześćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset dwadzieścia sześć złotych),

d) uzyskanej z przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.2d w kwocie 119.676 złotych (sto dziewiętnaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt sześć złotych),

e) uzyskanej z przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.3 w kwocie 40.000 złotych (czterdzieści tysięcy złotych).

co do oskarżonego P. T. (1)

7) Oskarżonego P. T. (1) uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu z art.63 ust.3 i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. opisanego wyżej w pkt.IV.

8) Oskarżonego P. T. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie w 2011r. w T., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w zamiarze, aby działający wspólnie i w porozumieniu P. W. (1), S. K. i R. R. uprawiali konopie inne niż włókniste, swoim zachowaniem pomógł im w popełnieniu tego czynu w ten sposób, że wskazał P. W. (1) lokal położony przy ul. (...) w T. celem jego wynajęcia, w którym to lokalu następnie P. W. (1), S. K. i R. R. uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 140 sztuk roślin tj. winnego przestępstwa z art.18§3 k.k. w zw. z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.19§1 k.k. w zw. z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

9) Na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 k.k. warunkowo zawieszka wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu P. T. (1) na okres 1 (jednego) roku próby.

10) ***Na podstawie art.72§1 pkt.1 k.k. zobowiązuje oskarżonego P. T. (1) do informowania Sądu co 6 (sześć) miesięcy o przebiegu okresu próby.***

11) ***Na podstawie art.71§1 k.k. wymierza oskarżonemu P. T. (1) karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.***

12) Oskarżonego P. T. (1) uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii opisanego wyżej w pkt.VI..

13) Oskarżonego P. T. (1) uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu z art.291§1 k.k. opisanego wyżej w pkt.VII..

co do oskarżonego R. N.

14) Oskarżonego R. N. uznaje za winnego przestępstwa z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. VIII. z tą tylko zmianą, że przyjmuje, iż oskarżony działał w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

15) Na podstawie art.45§1 k.k. tytułem środka karnego orzeka wobec R. N. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.14 w kwocie 14.250 złotych (czternaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych).

16) Oskarżonego R. N. uznaje za winnego tego, że:

a) w bliżej nieokreślonym dniu kwietnia 2012r. w P. oraz w miejscowości H. na terenie K., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k. wspólnie i w porozumieniu z P. D., M. K. (1) i J. C. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do R.znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że przekazał M. K. (1) kwotę 6.000 złotych celem sfinansowania zakupu od P. D. oraz przewozu przez J. C. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, które to środki finansowe M. K. (1) przekazał następnie J. C., który działając na jego polecenie zakupił od P. D. 1.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 5.000 złotych, którą następnie przewiózł do R. samochodem ciężarowym celem wprowadzenia jej do obrotu tj. winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

b) w dniach 16-17 maja 2012r. działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k., wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), S. F. i J. C. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do R. znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany oraz znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że wspólnie z M. K. (1) i S. F., korzystając z pomocy P. D., w miejscowości R. na terenie K., nabył od dwóch nieustalonych mężczyzn znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 2.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 8.500 złotych oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci 1.000 gram marihuany za kwotę równowartości 4.000 złotych, które następnie w dniu 17 maja 2012r. wspólnie z M. K. (1) i S. F. przewieźli przez granicę (...), a z kolei na terenie (...) S. F. przekazał J. C. 2.000 gram amfetaminy celem przewiezienia jej do R., zaś R. N. wspólnie z M. K. (1) i S. F. przewieźli 1.000 gram marihuany przez (...) granicę samochodem osobowym marki S. (...), którą razem z odebraną od J. C. amfetaminą wprowadzili do dalszego obrotu tj. winnego przestępstwa z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,

i przyjmując, że przestępstw tych oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

17) Na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art.86§1 i §2 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego R. N. kary wymierzając mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

co do oskarżonego R. R.

18) Oskarżonego R. R. uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie 2011r. w T., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) i S. K. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości co najmniej 140 sztuk roślin, a następnie brał udział w wytworzeniu znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 8 kg ziela konopi innych niż włókniste tj. winnego przestępstwa z art.63 ust.3 i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

19) Oskarżonego R. R. uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie w pierwszej połowie 2012r. w P., na terenie mieszkania przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z S. K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo 30 sztuk roślin, mogące dostarczyć znaczne ilości środków odurzających tj. winnego przestępstwa z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

20) Na podstawie art.85§1 i §2 k.k. oraz art.86§1 i §2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego R. R. kary wymierzając mu karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

21) Na podstawie §2, §3, §4, §17 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zw. z §22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

a) adw. Ł. M. kwotę 3.360 złotych + VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. R. z urzędu,

b) adw. A. N. kwotę 3.660 złotych + VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. N. z urzędu.

22) Na podstawie art.627 k.p.k., art.632 pkt.2, k.p.k., art.633 k.p.k., art.624§1 k.p.k. oraz art.1, art.2 ust.1 pkt.3 i 5, art.3 ust.1 i 2 oraz art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych:

a) w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonych M. B. oraz P. T. (1) kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,

b) zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków postępowania,

c) zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty i tak:

- od M. B. opłatę w wysokości 5.400 złotych,
- od P. T. (1) opłatę w wysokości 1.180 złotych,
- od R. N. opłatę w wysokości 5.400 złotych,
- od R. R. opłatę w wysokości 2.800 złotych.

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 sierpnia 2020r.	Sygnatura akt	III K 190/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. B.	cztery przestępstwa przypisane w pkt.2a-2d części rozstrzygającej	

		<p><i>wyroku – każde kwalifikowane z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k., popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k.,</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W październiku 2012 r. P. W. (1) (ps. (...)) wyjechał do K., gdzie wynajął od obywatela H. M. B. mieszkanie przy ul. (...) w miejscowości E.. W trakcie jednej z rozmów okazało się, że M. B. ma powiązania z osobami zajmującymi się handlem narkotykami, określanymi jako (...) i (...). Chcąc wykorzystać znajomości M. B. ze środowiskiem narkotykowym, P. W. (1) poznał go z S. K. (ps. (...)), z którym znajomość nawiązał wcześniej w trakcie wspólnego odbywania kary pozbawienia wolności. O możliwości załatwienia przez M. B. narkotyków, jak również nawiązania znajomości z (...)wiedział, utrzymujący relacje towarzyskie z M. B., P. P. (1).</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.</p>	<p>k. 587-591, 606-609 akt III K 190/16 w zw. z k. 12-14, 18-21, 36-43, 53-55, 68-70, 91-98, 118-119, 127-129, 168-168v, 180-181, 231-231v t.o. nr 7</p>	

zeznania świadka P. W. (1)	k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016		
zeznania świadka S. K.	k. 1020-1029 akt III K 190/16 w zw. z k. 1-4, 5-8, 9-16, 17-25, 26-32, 33-35, 47-52, 97-104, 106-106v, 108-112, 113-125, 126-130, 131-134, 135-138 akt PO V Ds. 42.2016		
zeznania świadka P. P. (1)	k. 101-109 akt III K 190/16		
zeznania świadka A. Ć.	k. 294-298 akt III K 190/16		
M. B. w okresie od dnia 27 lutego 2013 r. do dnia 8 czerwca 2013 r., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii, czterokrotnie dokonał za pośrednictwem S. K. i P. W. (1) – działających w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodził S. F. (ps. (...)), J. F., A. L., P. A. i J. J. (1) – wspólnotowego nabycia z K. do R. znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany i znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu. Z każdej zrealizowanej transakcji M. B. osiągał dochód w wysokości między 800 a 3.000 euro.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.	k. 587-591, 606-609 akt III K 190/16 w zw. z k. 12-14, 18-21, 36-43, 53-55, 68-70, 91-98, 118-119, 127-129, 168-168v, 180-181, 231-231v t.o. nr 7	

S. K. kontaktował się telefonicznie z P. W. (1) informując go o planowanym terminie przyjazdu do K. oraz preferowanych ilościach narkotyków mających być przedmiotem transakcji. P. W. (1) przekazywał następnie te informacje M. B., który po załatwieniu zamówionych narkotyków sprzedawał je przybyłym do K. (...). W okresie od 27 lutego 2013r. do dnia 8 czerwca 2013r. zrealizowano w ten sposób łącznie cztery transakcje narkotykowe. Za każdym razem M. B. zdawał sobie sprawę z tego, że zbywane przez niego narkotyki zostaną następnie przewiezione do P. i tam wprowadzone do obrotu.

O ile współpraca M. B. z P. W. (1), S. K. oraz członkami ich zorganizowanej grupy przestępczej miała charakter systematyczny i zorganizowany, to pomiędzy oskarżonym M. B. a (...)obywatelami tworzącymi zorganizowaną grupę przestępczą nie istniały relacje pozwalające na uznanie M. B. za członka owej zorganizowanej grupy. Zrealizowanie konkretnej transakcji narkotykowej nie warunkowało dokonania kolejnej w przyszłości, M. B. był niezależny w swych działaniach, w

każdym momencie mógł zerwać współpracę z członkami zorganizowanej grupy przestępczej bez żadnych negatywnych konsekwencji dla siebie (oczywiście poza utratą źródła dochodów).

Pierwsza transakcja miała miejsce w dniu 27 lutego 2013r. w miejscowości E. na terenie K.. M. B. działając wówczas wraz z nieustaloną osobą, za pośrednictwem S. K. i P. W. (1), sprzedał członkom ich zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. F., A. L. i P. A. znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 8.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 36.659 złotych oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci 3.000 gram marihuany za kwotę równowartości 29.993 złotych (ceny transakcji określone były w walucie euro). Jeszcze tego samego dnia narkotyki zostały przekazane – za pośrednictwem P. A.– S. D., który samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R..

Druga transakcja miała miejsce w dniu 13 marca 2013r. w miejscowości E. na terenie K.. M. B., za pośrednictwem S. K. i P. W. (1), sprzedał wówczas członkom ich zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. F., J. J. (1)

i P. A. znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 8.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 36.505 złotych oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci 4.000 gram marihuany za kwotę równowartości 39.824 złotych (ceny transakcji określone były w walucie euro). Jeszcze tego samego dnia narkotyki zostały przekazane – za pośrednictwem P. A.– S. D., który samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R..

Trzecia transakcja miała miejsce w dniu 23 kwietnia 2013r. – również w miejscowości E. na terenie K.. W tym wypadku M. B., za pośrednictwem S. K. i P. W. (1), sprzedał członkom ich zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. F., J. J. (1) i P. A. znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 9.500 gram amfetaminy za kwotę równowartości 43.151 złotych, znaczną ilość środka odurzającego w postaci 2.500 gram marihuany za kwotę równowartości 24.775 złotych (ceny transakcji określone były w walucie euro) oraz 5 gram kokainy o nieustalonej wartości. Jeszcze tego samego dnia narkotyki zostały przekazane – za pośrednictwem P. A.– S. D., który samochodem

ciężarowym marki V. o nr rej. (...) przewiózł je do R..

Czwarta (ostatnia) transakcja miała miejsce w okresie od dnia 5 do dnia 8 czerwca 2013r. w miejscowości E. na terenie K.. M. B., za pośrednictwem S. K. i P. W. (1), sprzedał wówczas członkom ich zorganizowanej grupy przestępczej w osobach S. F., J. J. (1), J. F. i P. A. znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 10.500 gram amfetaminy za kwotę równowartości 67.318 złotych (cena transakcji określona była w walucie euro) i 110 tabletek MDMA o wadze 43,95 gram netto za nieustaloną kwotę oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci 3.500 gram marihuany za kwotę równowartości 52.358 złotych (cena transakcji określona była w walucie euro). Następnie, S. D. w nieustalonym dokładnie dniu, nie później jednak niż w dniu 8 czerwca 2013r. przekazane mu narkotyki przewiózł samochodem ciężarowym marki V. nr rej. (...) do R..

S. D. każdorazowo za dokonany przewóz otrzymywał kwoty od 3.000 złotych do 4.000 złotych.

zeznania świadka P. W. (1)

k. 985-994 akt III K
190/16 w zw. z k. 139-144,

	145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016		
zeznania świadka S. K.	k. 1020-1029 akt III K 190/16 w zw. z k. 1-4, 5-8, 9-16, 17-25, 26-32, 33-35, 47-52, 97-104, 106-106v, 108-112, 113-125, 126-130, 131-134, 135-138 akt PO V Ds. 42.2016		
zeznania świadka S. D.	k. 913-914, 1062-1062v akt III K 190/16		
zeznania świadka P. P. (1)	k. 101-109 akt III K 190/16		
M. B. in tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia każdego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, nie jest on osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo. Powołani w sprawie biegłi lekarze psychiatry i biegły psycholog rozpoznali u M. B. osobowość nieprawidłową przejawiającą się nieprawidłowym funkcjonowaniem w społeczeństwie, spłyceniem uczuciowości wyższej oraz zaburzonymi życiowymi popędami. Pomimo występowania u M. B. osobowości nieprawidłowej (dysocjalnej) posiada on predyspozycje intelektualne i osobowościowe pozwalające na ocenę sytuacji społecznych i	opinia sądowo- psychiatryczna dot. M. B.	k. 100-107 t.o. nr 7	

racjonalną kontrolę własnego zachowania.			
opinia sądowo-psychologiczna dot. M. B.	k. 108-113 t.o. nr 7		
1.1.2.	M. B.	<u>przestępstwo z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. przypisane w pkt.3 części rozstrzygającej wyroku</u>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Pod koniec grudnia 2012r. M. B., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. oraz P. W. (1), dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do P. znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2.000 sztuk listków LSD o wartości 20-25 złotych za sztukę. M. B. po zakupieniu tych listków LSD za kwotę równowartości 4 złotych za sztukę (1 euro) osobiście przewiózł je z K. do P. do miejscowości T., gdzie przekazał je S. K. (zgodnie z telefonicznymi ustaleniami poczynionymi wcześniej z P. W. (1)). S. K. towarzyszył przy odbieraniu narkotyków M. K. (2), który pozostając samochodzie obserwował przebieg transakcji. M.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.	k. 587-591, 606-609 akt III K 190/16 w zw. z k. 12-14, 18-21, 36-43, 53-55, 68-70, 91-98, 118-119, 127-129, 168-168v, 180-181, 231-231v t.o. nr 7	

<p>B. wiedział o tym, że substancje psychotropowe przekazywane wówczas S. K. zostaną wprowadzone do obrotu.</p>			
<p>zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>zeznania świadka S. K.</p>	<p>k. 1020-1029 akt III K 190/16 w zw. z k. 1-4, 5-8, 9-16, 17-25, 26-32, 33-35, 47-52, 97-104, 106-106v, 108-112, 113-125, 126-130, 131-134, 135-138 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>zeznania świadka M. K. (2)</p>	<p>k. 967-971 akt III K 190/16 w zw. z k. 189-194, 195-198, 199-202, 203-204v, 206-208 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>M. B. in tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, nie jest on osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo. Biegli lekarze psychiatry i biegły psycholog rozpoznali u M. B. osobowość nieprawidłową przejawiającą się nieprawidłowym funkcjonowaniem w społeczeństwie, spłyceciem uczuciowości wyższej oraz zaburzonymi życiowymi popędami. Pomimo występowania u M. B. osobowości</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna dot. M. B.</p>	<p>k. 100-107 t.o. nr 7</p>	

nieprawidłowej (dysocjalnej) posiada on predyspozycje intelektualne i osobowościowe pozwalające na ocenę sytuacji społecznych i racjonalną kontrolę własnego zachowania.			
opinia sądowo-psychologiczna dot. M. B.	k. 108-113 t.o. nr 7		
1.1.3.	R. N.	<i>przestępstwo z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. przypisane R. N. w pkt.16a części rozstrzygającej wyroku ;</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zamieszkający na terenie K. P. D. (ps. (...)) oraz mieszkający na terenie R. R. N., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i J. C., a nadto wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do R. znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy. W celu nabycia amfetaminy R. N. przekazał M. K. (1) kwotę 6.000 zł po to, by	zeznania świadka M. K. (1)	k. 650v, 833-835, 892-904, 964-966 akt III K 190/16 w zw. z k.; k. 170-176, 177-180, 182-186, 187-188 akt PO V Ds. 42.2016	

ten następnie owe środki finansowe przekazał J. C.. Ten za wynagrodzeniem w wysokości 1.000 zł zobowiązał się zakupić za kwotę 5.000 zł euro, udać się do K. i tam zakupić od P. D. amfetaminę. W takich okolicznościach, w bliżej nieokreślonym dniu kwietnia 2012r. w H. na terenie K. P. D. zbył J. C. (działającemu na polecenie M. K. (1)) znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 1.000 gram amfetaminy za kwotę równoważącą 5.000 złotych (transakcja była wyrażona w walucie euro). Zbywając amfetaminę P. D. wiedział o tym, że zostanie ona przewieziona do P. celem wprowadzenia jej tam do obrotu.

Po przewiezieniu przez J. C. z K. do R. samochodem ciężarowym zakupionej od P. D. amfetaminy, została ona odebrana na terenie P. przez M. K. (1). Następnie, R. N. i M. K. (1) przerobili amfetaminę poprzez zmieszanie jej w proporcji 1:1 ze środkami zwiększającymi jej objętość, co pozwoliło na uzyskanie 2.000 gram amfetaminy, którą wprowadzili do obrotu.

zeznania świadka M. K. (2)

k. 967-971 akt III
K 190/16 w zw. z
k. 189-194, 195-198,
199-202, 203-204v,
206-208 akt PO V Ds.
42.2016

<p>Popelniając opisywane przestępstwo R. N. działał w warunkach powrotu do przestępstwa - recydywy specjalnej typu podstawowego, albowiem działał on w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k..</p>	<p>odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. II K 57/08 wraz z obliczeniem kary</p>	<p>k. 32-24 t.o. nr 9</p>	
<p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w Pile o sygn. II K 208/00 wraz z obliczeniem kary</p>	<p>k. 60-62 t.o. nr 9</p>		
<p>karta karna</p>	<p>k. 1225-1228 akt III K 190/16</p>		
<p>R. N. in tempore criminis miał zachowaną</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. N.</p>	<p>k. 14-18 t.o. nr 9</p>	

<p>zdolność rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, albowiem nie jest on osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo. Powołani w sprawie biegli lekarze psychiatry i biegły psycholog rozpoznali u R. N. osobowość nieprawidłową przejawiającą się nieprawidłowym funkcjonowaniem w społeczeństwie, spłyceciem uczuciowości wyższej, zaburzonymi życiowymi popędami oraz niepełnym krytycyzmem względem własnego zachowania. Pomimo występowania u R. N. osobowości nieprawidłowej (dysocjalnej) posiada on predyspozycje intelektualne i osobowościowe pozwalające na ocenę sytuacji społecznych i racjonalną kontrolę własnego zachowania.</p>			
<p>opinia sądowo-psychologiczna dot. R. N.</p>	<p>k. 19-23 t.o. nr 9</p>		
<p>1.1.4.</p>	<p>R. N.</p>	<p><i>przestępstwo z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. przypisane R. N. w pkt.16b części</i></p>	

		<u>rozstrzygającej</u> <u>wyroku</u>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 15 maja 2012r. R. N. wspólnie z M. K. (1), P. P. (2) i S. F. udali się samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) (należącym do S. F.) do H.. Celem wyjazdu było zakupienie i przemycenie na terytorium P. narkotyków, o czym jako jedyna spośród wyjeżdżających nie wiedziała P. P. (2). Po przyjeździe do H. wymienieni udali się do miejsca zamieszkania P. D.. Spotkanie z nim odbyło się w godzinach porannych dnia 16 maja 2012r. w jego mieszkaniu, w czasie gdy jego konkubina M. P. była w pracy. R. N., M. K. (1) i S. F. zwrócili się wówczas do P. D. o nawiązanie kontaktu z osobami, które mogą zbyć im narkotyki. P. D. skontaktował się wówczas telefonicznie z nieustalonymi osobami i ustalił, że przybyli z P. nabywcy narkotyków mają udać się do R., gdzie mieli spotkać się ze sprzedającymi. Pomiędzy godziną 10:00 a 11:00 do mieszkania powróciła M. P.. Z powodu jej niezadowolenia z wizyty nieznanymi jej osobami, zostały one – poza R. N. i P. P. (2) – wyproszone. M. K. (1) i S. F. udali się wówczas do R. i tam od dwóch</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. D.	k. 610-611 akt III K 190/16 w zw. z k. 45-48, 49-50, 51-52, 57-60, 99, 259-260 t.o. nr 13	

nieustalonych mężczyzn zakupili znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 2.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 8.500 złotych oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci 1.000 gram marihuany za kwotę równowartości 4.000 złotych (transakcje były wyrażone w walucie euro).

Po dokonanej transakcji oraz odebraniu R. N. i P. P. (3) z domu P. D., M. K. (1) i S. F. wyruszyli w drogę powrotną do P.. Z uwagi na opóźnienie w zakupie narkotyków nie mogły one zostać przekazane J. C. na terenie K., tak jak to pierwotnie planowano. W dniu 17 maja 2012r. obowiązywał bowiem (z tytułu dnia świątecznego) zakaz ruchu samochodów ciężarowych na terytorium (...), przez co J. C. był zmuszony do wcześniejszego wyjazdu z H.. Dlatego też to R. N. wspólnie z M. K. (1) i S. F. przewieźli w dniu 17 maja 2012 roku zakupione przy pomocy P. D. narkotyki przez granicę (...). Do spotkania z J. C. doszło dopiero na terytorium (...) na jednym z przydrożnych parkingów w miejscowości T., gdzie J. C. w towarzystwie J. K. oczekiwał na zakończenie okresu świątecznego i możliwość kontynuowania powrotu do P.. S. F. przekazał wówczas J. C. 2.000 gram amfetaminy

<p>przyniesionej w sportowej torbie z samochodu osobowego marki S. (...) przez R. N., które J. C. przewiózł do R. w schowku znajdującym się w kabinie użytkowanego przez niego samochodu ciężarowego. Moment zabrania przez R. N. torby z samochodu marki S. (...) widziała P. P. (2), której jednak oskarżony N. oświadczył, że zabiera ją po to, aby odświeżyć się w łazience. Pozostałą część narkotyków zakupionych z pomocą P. D. w postaci 1.000 gram marihuany R. N., M. K. (1) i S. F. przewieźli przez (...) granicę samochodem osobowym marki S. (...) wspólnie z nieświadomą tego faktu P. P. (2).</p> <p>Zakupioną w R. amfetaminę M. K. (1) odebrał od J. C. na parkingu mieszczącym się przy ul. (...) w P.. Za przewiezienie amfetaminy M. K. (1) zapłacił J. C. łącznie kwotę 2.000 złotych.</p>			
<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. N.</p>	<p>k. 613-614, 616 akt III K 190/16 w zw. z k. 3-5, 70-71, 75-80, 96-97 t.o. nr 9</p>		
<p>zeznania świadka M. K. (1)</p>	<p>k. 650v, 833-835, 892-904, 964-966 akt III K 190/16 w zw. z k.; k. 170-176, 177-180, 182-186, 187-188 akt PO V Ds. 42.2016</p>		

zeznania świadka P. P. (2)	k. 671-677 w zw. z k. 23-25, 54-55, 647-649 akt III K 190/16	
zeznania świadka P. K. (1)	k. 209-212 akt PO V Ds. 42.2016	
częściowo zeznania świadka P. F.	k. 1070-1073 w zw. z k. 1033-1034, 1035-1038, 1039-1039v, 1040-1041, 1042-1045 akt III K 190/16	
zeznania świadka M. K. (2)	k. 967-971 akt III K 190/16 w zw. z k. 189-194, 195-198, 199-202, 203-204v, 206-208 akt PO V Ds. 42.2016	
zeznania świadka A. K.	k. 862-866 w zw. z k. 11-12, 118-122 akt III K 190/16	
Częściowo zeznania świadka J. C.	k. 664-671 w zw. z k. 4-6, 8-10, 13-16, 642-642v, 650, 653-655, 656-657, 658-662, 1061-1062 akt III K 190/16	
Częściowo zeznania świadka J. K.	k. 678 w zw. z k. 123-124 akt III K 190/16	
częściowo zeznania świadka M. P.	k. 723-724 w zw. z k. 299-302 akt III K 190/16	
częściowo zeznania świadka J. M.	k. 728-732 w zw. z k. 163-166 akt III K 190/16	
Popelniając opisywane przestępstwo R. N. działał w warunkach powrotu do przestępstwa (recydywy specjalnej typu podstawowego), albowiem działał on w ciągu pięciu	odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. II K 57/08 wraz z obliczeniem kary	k. 32-24 t.o. nr 9

<p>lat po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k..</p>			
<p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w Pile o sygn. II K 208/00 wraz z obliczeniem kary</p>	<p>k. 60-62 t.o. nr 9</p>		
<p>karta karna</p>	<p>k. 1225-1228 akt III K 190/16</p>		
<p>R. N. in tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, albowiem nie jest on osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo. Powołani w sprawie biegli lekarze psychiatrzy</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. N.</p>	<p>k. 14-18 t.o. nr 9</p>	

<p>i biegły psycholog rozpoznali u R. N. osobowość nieprawidłową przejawiającą się nieprawidłowym funkcjonowaniem w społeczeństwie, spłyceciem uczuciowości wyższej, zaburzonymi życiowymi popędami oraz niepełnym krytycyzmem względem własnego zachowania. Pomimo występowania u R. N. osobowości nieprawidłowej (dysocjalnej) posiada on predyspozycje intelektualne i osobowościowe pozwalające na ocenę sytuacji społecznych i racjonalną kontrolę własnego zachowania.</p>			
<p>opinia sądowo-psychologiczna dot. R. N.</p>	<p>k. 19-23 t.o. nr 9</p>		
<p>Podczas spotkania M. K. (1) z J. C. odbytego celem uzgodnienia szczegółów wyjazdu w maju 2012r. do K. celem zakupu narkotyków była obecna A. K., z którą M. K. (1) pozostawał w konkubinacie w okresie od sierpnia 2010r. do października 2012r..</p> <p>Już po zdarzeniu A. K. przekazała J. M. – partnerce życiowej R. N. w czasie zdarzenia będącego przedmiotem postępowania, że podczas wyjazdu do H. w maju 2012 r. R. N., M. K. (1) i S. F. towarzyszyła P. P.</p>	<p>zeznania świadka A. K.</p>	<p>k. 862-866 w zw. z k. 11-12, 118-122 akt III K 190/16</p>	

<p>(2), jak również o tym, że J. C. otrzymał od M. K. (1) zlecenie przewiezienia z N. do P. narkotyków, przechowywanych później, po zapakowaniu ich w czarne foliowe worki, wewnątrz garażu nr (...) położonego przy ul. (...) w P.. Worki te J. M. widziała, kiedy wraz z R. N. udała się do garażu zajmowanego przez M. K. (1), jednak dopiero po rozmowie z A. K. J. M. uświadomiła sobie, że były w nich narkotyki.</p>			
<p>zeznania świadka M. K. (1)</p>	<p>k. 650v, 833-835, 892-904, 964-966 akt III K 190/16 w zw. z k.; k. 170-176, 177-180, 182-186, 187-188 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>zeznania świadka J. C.</p>	<p>k. 664-671 w zw. z k. 4-6, 8-10, 13-16, 642-642v, 650, 653-655, 656-657, 658-662, 1061-1062 akt III K 190/16</p>		
<p>zeznania świadka J. M.</p>	<p>k. 728-732 w zw. z k. 163-166 akt III K 190/16</p>		
<p>1.1.5.</p>	<p>R. N.</p>	<p><i>przestępstwo z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. przypisane oskarżonemu w pkt.14 części rozstrzygającej wyroku</i></p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>R. N. kontynuując przestępczą działalność związaną z uczestnictwem w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających, w pierwszej połowie 2012r. na terenie P. nawiązał za pośrednictwem M. K. (1) kontakt z jego synem P. K. (1) i P. F. ps. (...). R. N. działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu zbył na rzecz P. K. (1) i P. F. w dwóch transzach znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości odpowiednio 250 gram oraz 500 gram za cenę 19 złotych za 1 gram. Środki odurzające mężczyźni nabyli od R. N. celem ich dalszej odsprzedaży.</p>	<p>zeznania świadka P. K. (1)</p>	<p>k.209-212 akt PO V Ds. 42.2016</p>	
<p>Częściowo zeznania świadka P. F.</p>	<p>k. 1070-1073 w zw. z k. 1033-1034, 1035-1038, 1039-1039v, 1040-1041, 1042-1045 akt III K 190/16</p>		
<p>R. N. popełniając to przestępstwo działał w warunkach powrotu do przestępstwa (recydywy specjalnej typu podstawowego), albowiem działał on w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada</p>	<p>odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. II K 57/08 wraz z obliczeniem kary</p>	<p>k. 32-24 t.o. nr 9</p>	

<p>2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k..</p>			
<p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w Pile o sygn. II K 208/00 wraz z obliczeniem kary</p>	<p>k. 60-62 t.o. nr 9</p>		
<p>karta karna</p>	<p>k. 1225-1228 akt III K 190/16</p>		
<p>R. N. in tempore criminis miał zachowaną zdolność znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, albowiem nie jest on osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo. Powołani w sprawie biegli lekarze psychiatrzy i biegły psycholog rozpoznali u R. N. osobowość nieprawidłową przejawiającą się</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. N.</p>	<p>k. 14-18 t.o. nr 9</p>	

<p>nieprawidłowym funkcjonowaniem w społeczeństwie, spłyceniem uczuciowości wyższej, zaburzonymi życiowymi popędami oraz niepełnym krytycyzmem względem własnego zachowania. Pomimo występowania u R. N. osobowości nieprawidłowej (dys socjalnej) posiada on predyspozycje intelektualne i osobowościowe pozwalające na ocenę sytuacji społecznych i racjonalną kontrolę własnego zachowania.</p>			
<p>opinia sądowo-psychologiczna dot. R. N.</p>	<p>k. 19-23 t.o. nr 9</p>		
<p>1.1.6.</p>	<p><i>P. T. (1), R. R.</i></p>	<p><i>przestępstwo z art.18§3 k.k. w zw. z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. przypisane P. T. (1) w pkt.8 części rozstrzygającej wyroku</i></p> <p><i>przestępstwo z art.63 ust.3 i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. przypisane R. R. w pkt.18 części rozstrzygającej wyroku</i></p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W nieustalonym bliżej okresie w 2011r. P. W. (2) wynajął od P. T. (1) lokal w budynku położonym przy ul. (...) w W., w którym uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 60 sztuk roślin. O prowadzeniu przez P. W. (1) plantacji przy ul. (...) w W. P. T. (1) nie wiedział. Dopiero, gdy już po wynajęciu lokalu przyjechał na miejsce zobaczył wewnątrz budynku krzewy. Skutkowało to scysją z P. W. (1), któremu P. T. (1) nakazał natychmiastowe usunięcie plantacji.</p> <p>S. K. pomógł wówczas P. W. (1) zlikwidować plantację w W. poprzez zebranie kwiatostanów oraz posprzątanie sprzętu. Wytworzony na plantacji środek odurzający w postaci konopi innych niż włókniste został następnie wprowadzony do obrotu.</p> <p>Warunkiem zlikwidowania plantacji w W., jaki P. W. (1) postawił P. T. (1), było znalezienie przez tegoż innego lokalu, w którym P. W. (1) mógłby założyć nową plantację. Oskarżony P. T. (1) w zamiarze, aby działający</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. T. (1)</p>	<p>k. 612 akt III K 190/16 w zw. z k. 21-23, 33-33v t.o. nr 32</p>	

<p>wspólnie i w porozumieniu P. W. (1), S. K. i R. R. uprawiali konopie inne niż włókniste, swoim zachowaniem podjętym w nieustalonym bliżej okresie w 2011r. w T. pomógł im w dokonaniu tego czynu w ten sposób, że wskazał P. W. (1) lokal położony przy ul. (...) w T., w którym następnie P. W. (1), S. K. i R. R. uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 140 sztuk roślin. Z wyhodowanych tam roślin P. W. (1) i S. K. wytworzyli znaczną ilość środków odurzających w postaci co najmniej 8 kg ziela konopi innych niż włókniste w celu wprowadzenia ich do obrotu. Działając w ramach zawartego z P. W. (1) i S. K. porozumienia, oskarżony R. R. podpisał umowę najmu budynku położonego w T., w którym następnie prowadzona była plantacja. Dodatkowo, po zakończeniu hodowli, R. R. za pomoc w sprzątaniu plantacji otrzymał 0,5 kg gotowego suszu konopi innych niż włókniste.</p>			
<p>zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>Częściowo zeznania świadka S. K.</p>	<p>k. 1020-1029 akt III K 190/16 w zw. z k. 1-4, 5-8, 9-16, 17-25, 26-32, 33-35, 47-52, 97-104, 106-106v,</p>		

	108-112, 113-125, 126-130, 131-134, 135-138 akt PO V Ds. 42.2016		
pismo Gminnej Spółdzielni (...) w T.	k. 188-205 akt III K 190/16		
1.1.7.	R. R.	<u>przestępstwo z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przypisane R. R. w pkt.19 części rozstrzygającej wyroku</u>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony R. R., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z S. K., w nieustalonym bliżej okresie w pierwszej połowie 2012r. na terenie wynajmowanego przez S. K. mieszkania położonego przy ul. (...) w P. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo 30 sztuk roślin, mogące dostarczyć znaczne ilości środków odurzających, w celu wprowadzenia ich do obrotu.	zeznania świadka S. K.	k. 1020-1029 akt III K 190/16 w zw. z k. 1-4, 5-8, 9-16, 17-25, 26-32, 33-35, 47-52, 97-104, 106-106v, 108-112, 113-125, 126-130, 131-134, 135-138 akt PO V Ds. 42.2016	
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. B.	Czyn z art.258§1 k.k. (pkt.1. części rozstrzygającej wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W ocenie Sądu, o ile zasadnym było stwierdzenie, że w okresie od lutego do czerwca 2013r. na terenie P., P. oraz innych miejscowości na terenie P. oraz na terenie K., istniała i działała zorganizowana grupa przestępcza, w skład której wchodziłi S. F., P. A., A. L., J. J. (1), S. K., S. D., P. W. (1), a której celem działania było popełnianie przestępstw polegających na wewnątrzspółnotowym nabywaniu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, wprowadzania ich do obrotu lub uczestnictwo w obrocie, a także przetwarzanie ich w celu zwiększania objętości, o tyle za nieudowodnione należało uznać twierdzenie, że członkiem tej zorganizowanej grupy przestępczej miałyby być również oskarżony M. B.. W sprawie niniejszej brak jest dowodu pozwalającego na podważenie wyjaśnień	wyjaśnienia oskarżonego M. B.	k. 587-591, 606-609 akt III K 190/16 w zw. z k. 12-14, 18-21, 36-43, 53-55, 68-70, 91-98, 118-119, 127-129, 168-168v, 180-181, 231-231v t.o. nr 7	

oskarżonego M. B., który nie przyznawał się do popełnienia przestępstwa z art.28§1 k.k., a co więcej – wyjaśnienia te wręcz wsparte zostały zeznaniami świadka P. W. (1).			
zeznania świadka P. W. (1)	k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016		
1.2.2.	P. T. (1)	Czyn z art.63 ust.3 i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. (pkt.7. części rozstrzygającej wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W ocenie Sądu, o ile zasadnym było stwierdzenie, że w nieustalonym bliżej okresie w 2011r. P. W. (2) wynajął od P. T. (1) lokal w budynku położonym przy ul. (...) w W., w którym następnie uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 60 sztuk roślin, o tyle brak było dowodów pozwalających na ustalenie przestępczego współdziałania P. T. (1) w tym zakresie. Samo ustalenie wynajęcia lokalu	wyjaśnienia oskarżonego P. T. (1)	k. 612 akt III K 190/16 w zw. z k. 21-23, 33-33v t.o. nr 32	

<p>niczego nie przesądza w tym zakresie w sytuacji, gdy brak jest dowodów świadczących o wiedzy wynajmującego P. T. (1) o zamiarze prowadzenia przez P. W. (1) w wynajmowanych pomieszczeniach plantacji. O braku świadomości P. T. (1) w tym zakresie świadczy również jego gwałtowna reakcja po tym, jak powziął on informację o prowadzonej uprawie – skutkowało to awanturą pomiędzy P. T. (1) i P. W. (1) zakończona przeniesieniem uprawy w inne miejsce.</p>			
<p>zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>1.2.3.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>czyn z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (pkt.12. części rozstrzygającej wyroku)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W ocenie Sądu o ile zasadne było ustalenie, że w bliżej nieokreślonym okresie w 2012r. P. W. (1) (w towarzystwie (...)) udał się do B., aby tam od mężczyzny o pseudonimie (...) nabyć</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. T. (1)</p>	<p>k. 612 akt III K 190/16 w zw. z k. 21-23, 33-33v t.o. nr 32</p>	

<p>substancje psychotropowe w postaci tabletek ekstazy (w celu ich dalszej sprzedaży), to brak było dowodów pozwalających na ustalenie przestępczego współdziałania w tej transakcji przez P. T. (1). Samo ustalenie, że na prośbę P. W. (1) P. T. (1) pożyczył mu wówczas 5.000 złotych nie jest wystarczającym dowodem w tym zakresie – brak bowiem podstaw do stwierdzenia, że P. T. (1) wiedział na co środki te zostaną przeznaczone przez P. W. (1) i by akceptował ten stan rzeczy. P. T. (1) nie był obecny przy samej transakcji zakupu narkotyków przez P. W. (1), nie sposób też uznać, by okoliczności towarzyszące udzielaniu pożyczki miały wzbudzić w nim jakies wątpliwości co do tego na jaki cel pożyczane środki finansowe zostaną spożytkowane.</p>			
<p>zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016</p>		
<p>1.2.4.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>Czyn z art.291§1 k.k. (pkt.13. części rozstrzygającej wyroku)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W latach 2010-2011 P. W. (1) nabył od M. S. (ps. (...)) za kwotę 4.000-4.500 złotych samochód osobowy marki V. (...) z rocznika 2004 o wartości co najmniej 20.000 złotych wiedząc o tym, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanego na terenie N..</p> <p>Na początku 2012r. w P. P. W. (1) zaproponował nabycie tego pojazdu P. T. (1), jednak ten nie był tym zainteresowany z uwagi na powzięcie wątpliwości co do legalności jego pochodzenia.</p>	wyjaśnienia oskarżonego P. T. (1)	k. 612 akt III K 190/16 w zw. z k. 21-23, 33-33v t.o. nr 32	
zeznania świadka P. W. (1)	k. 985-994 akt III K 190/16 w zw. z k. 139-144, 145-151, 152-154, 155-157, 158-161, 162-164, 165-169 akt PO V Ds. 42.2016		
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<i>1.1.1.-1.1.7 oraz 1.2.1.-1.2.4</i>	wyjaśnienia oskarżonego M. B.	Oskarżony M. B. nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów. Sąd dał wiarę jedynie tej części	

		<p>wyjaśnień oskarżonego, w których zaprzeczył on swemu udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej, potwierdził sam fakt przeprowadzenia czterech transakcji narkotykowych w miejscowości E. na terenie K., w organizacji których udział mieli P. W. (1) i S. K. (k.93 t.o. nr 7). Sąd dał wiarę również twierdzeniom oskarżonego M. B. co do jego znajomości z S. K. i P. W. (1), a także ze S. F. (ps. (...)) i J. J. (1), których rozpoznał na okazanych tablicach poglądowych (k.39 t.o. nr 7). W tym tylko zakresie Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wyjaśnień M. B..</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. D. (którego sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania – sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt III K 258/20)</p>	<p>Oskarżony P. D. również nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów. W ocenie Sądu na miano wiarygodnych zasługiwały jedynie te wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził on sam fakt wizyty złożonej mu w maju 2012 r. w miejscu jego zamieszkania na terenie H. przez R. N., któremu towarzyszyli S. F., M. K. (1) i P. P. (2).</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. T. (1)</p>	<p>Oskarżony P. T. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów. Zdaniem Sądu za wiarygodne uznać należało te wyjaśnienia</p>	

oskarżonego, w których potwierdził on fakt wynajmowania P. W. (1) budynku położonego przy ul. (...) w W., w którym P. W. (1) prowadził plantację marihuany, o czym jednak P. T. (1) nie wiedział do momentu gdy sam to odkrył a wówczas nakazał P. W. (1) natychmiastowe opuszczenie budynku. W tym zakresie wyjaśnienia P. T. (1) w pełni korelowały z zeznaniami P. W. (1). Sąd uwzględnił również to, że wyłącznie pod wpływem nalegań ze strony P. W. (1), oskarżony T. zdecydował się pomóc mu w znalezieniu nowej siedziby dla plantacji, wskazując lokal przy ul. (...) w T. (k. 22 t.o. nr 32). W świetle tej relacji oskarżonego, potwierdzonej wszak zeznaniami P. W. (1), przyjąć należało, że P. T. (1) nie wykonywał żadnych czynności związanych z prowadzeniem plantacji marihuany w W. ani w T., ani też nie partycypował w uzyskanych z nich zyskach (k. 23 t.o. nr 32).

Sąd dał wiarę oskarżonemu T. co do tego, że nie uczestniczył w obrocie tabletkami ecstasy, a nadto nie posiadał wiedzy o tym, że nabywa je P. W. (1). Oskarżony T. pożyczając kilkakrotnie P. W. (1) pieniądze nie był przez niego informowany o tym, że zostaną one przeznaczone

na narkotyki. P. T. (1) miał prawo pozostawać w przekonaniu, że pożyczone środki pieniężne zostaną wykorzystane na handel odzieżą, którym miał zajmować się P. W. (1) (k. 22v t.o. nr 32). Wiarygodnymi były również dla Sądu wyjaśnienia P. T. (1), w których zaprzeczył nabyciu od P. W. (1) samochodu osobowego marki V. (...) (k. 22v-23 t.o. nr 32) wskazując, iż faktycznie otrzymał propozycję jego nabycia, jednak z niej zrezygnował z uwagi na powzięcie wątpliwości co do legalności jego pochodzenia. Wszystkie przedmiotowe twierdzenia oskarżonego potwierdził w całości w swoich zeznaniach świadek P. W. (1), a Sąd nie doszukał się podstaw, by podważyć ich autentyczność. Same tylko przypuszczenia i domniemania w tym zakresie snute przez S. K. nie stanowiły wystarczającej przeciwwagi dla wyjaśnień P. T. (1).

wyjaśnienia oskarżonego R. N.

Oskarżony R. N. nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów. Sąd dał wiar tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których potwierdził on swą znajomość z M. K. (1), S. F. i P. D., jak również znajomość z P. K. (2)

	<p>oraz P. F.. Sąd ocenił jako wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego R. N., w których potwierdził on wspólny wyjazd ze S. F., M. K. (1) i P. P. (2) w maju 2012r. do P. D. zamieszkującego w H., jak również wyjaśnienia R. N. co do tego, że podczas tego wyjazdu doszło do spotkania z J. C. w drodze powrotnej do P.. W tym zakresie brak było podstaw do zanegowania wyjaśnień R. N..</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego R. R.</p>	<p>Oskarżony R. R. nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów i korzystając z przysługującego mu prawa odmówił złożenia wyjaśnień. Za wiarygodne Sąd uznał tylko te wyjaśnienia R. R., w których potwierdził on swą znajomość z P. W. (1), S. K. oraz P. T. (1).</p>	
<p>zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania P. W. (1), w których opisał on okoliczności przeprowadzenia na terenie H. czterech transakcji narkotykowych, wskazując przy tym na role poszczególnych ich uczestników oraz przyjęty każdorazowo schemat działania, obejmujący telefoniczne złożenie zamówienia, odebranie narkotyków na terenie H. oraz przewiezienie ich do P.. Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania P.</p>	

W. (1), zgodnie z którymi chociaż bez udziału M. B. przeprowadzenie transakcji nie byłoby możliwe, to jednak nie należał on do ujawnionej zorganizowanej grupy przestępczej (k.985, 991 III K 190/16, k.147-148 załącznika nr I). Relacja P. W. (1) umożliwiła również zrekonstruowanie okoliczności towarzyszących wewnątrzspółnotowemu nabyciu przez oskarżonego M. B. substancji psychotropowych w postaci listków LSD na terenie K. i przekazania ich w T. S. K. celem wprowadzenia ich do obrotu (k.991 III K 190/16; k.169 załącznika nr I).

Na miano wiarygodnych niewątpliwie zasługiwały także zeznania P. W. (1) złożone na rozprawie głównej w dniu 16 kwietnia 2018r., w których ujawnił on okoliczności związane z prowadzeniem plantacji marihuany. Pierwsza z nich znajdowała się w W. wewnątrz budynku wynajętego od oskarżonego P. T. (1). P. W. (1) zaznaczył jednak, że przy tej plantacji pomagał mu wyłącznie S. K. (w zakresie zebrania kwiatostanów, posprzątania sprzętu i sprzedaży wytworzonych narkotyków), zaś P. T. (1) o istnieniu plantacji dowiedział się dopiero po jakimś czasie

od jej założenia i gdy już tę wiedzę posiadał, nakazał mu jej usunięcie (k. 986 III K 190/16). W konsekwencji niemożliwym było przyjęcie za oskarżycielem publicznym, iż oskarżony P. T. (1) uprawiał w W. konopie inne niż włókniste, a następnie wytworzył z nich znaczne ilości środków odurzających w celu wprowadzenia ich do obrotu. W rzeczywistości bowiem P. T. (1) o istnieniu tej plantacji nie wiedział, a tym samym nie mógł uczestniczyć w pracach związanych z jej prowadzeniem. Kolejna plantacja, o której zeznał P. W. (1), powstała w budynku wskazanym mu przez oskarżonego P. T. (1) położonym w T.. Umowę najmu podpisał w imieniu P. W. (1) oskarżony R. R. (k.986 III K 190/16), zaś S. K. podlewał zasadzone krzewy oraz pomógł w ich zbiorze i sprzedaży wytworzonych narkotyków. Za istnieniem plantacji w T. przemawia również treść pisma Gminnej Spółdzielni (...) w T. (k.188-205 akt III K 190/16), z której wynikało, iż po wynajęciu budynku przy ul. (...) w T. odnotowano znaczący wzrost zużycia energii elektrycznej, niezbędnej do zasilania lamp naświetlających krzewy oraz sprzętu utrzymującego wymaganą temperaturę. R. R.

za dodatkowo udzieloną pomoc w sprzątaniu plantacji miał otrzymać 0,5 kg gotowego suszu konopi innych niż włókniste w cenie 18,00 złotych za 1 gram (k.987, 990; k. 143v załącznika nr I). Uwzględniając relację P. W. (1) Sąd uznał, iż rola oskarżonego P. T. (1) co do plantacji w T. ograniczyła się jedynie do udzielenia pomocy P. W. (1) poprzez mu wskazanie odpowiedniego budynku. P. T. (1), podobnie jak miało to miejsce przy plantacji w W., nie wykonywał jednak żadnych czynności przy prowadzeniu plantacji, ani też nie uczestniczył w podziale zysków z niej (k.994 akt III K 190/16). Zeznając na rozprawie głównej przeprowadzonej w dniu 16 kwietnia 2018r. P. W. (1) doprecyzował też swoją wcześniejszą relację (k. 143v załącznika nr I) wskazując, iż P. T. (1) o pierwszej plantacji w ogóle nie wiedział, zaś z drugą nie chciał mieć nic wspólnego, a wskazanie dla niej lokalu warunkowane było wyłącznie chęcią usunięcia plantacji z W.. W odniesieniu do roli R. R., Sąd po łącznym zestawieniu ze sobą relacji P. W. (1) i S. K. przyjął, iż poza podpisaniem umowy najmu lokalu oraz udzielenia pomocy przy sprzątaniu, uczestniczył on także w uprawie roślin, z których

następnie wytworzono środki odurzające. W ramach złożonych zeznań P. W. (1) podał również, iż z grona osób oskarżonych w sprawie III K 190/16 jedynie R. R. sprzedawał narkotyki (k.987 akt III K 190/16), przez co brak było podstaw, aby przyjąć, że P. T. (1) nabywał i pośredniczył w nabyciu substancji psychotropowych w postaci tabletek ekstazy przez S. K. i P. W. (1). Świadek wyraźnie wskazał, że oskarżony P. T. (1) jedynie pożyczył mu pieniądze, za które w B. nabył tabletki ekstazy od mężczyzny o pseudonimie (...) (k. 149 załącznika nr I). O celu, na który środki pieniężne mają być przeznaczone, P. T. (1) nie wiedział jednak (k. 988; k. 150 załącznika nr I).

Sąd jako wiarygodne ocenił również zeznania P. W. (1), w których podał on, iż osobom postawionym w stan oskarżenia w sprawie III K 190/16 nie sprzedawał żadnych samochodów (k. 987 akt III K 190/16), przez co niemożliwym było przyjęcie, iż oskarżony P. T. (1) nabył od niego samochód marki V. (...) z rocznika 2004 pochodzący z kradzieży na terenie N.. P. W. (1) zeznał bowiem, że z P. T. (1) jedynie rozmawiał o możliwości jego sprzedaży (k. 988 akt III K 190/16), jednak oskarżony

T. nie był zainteresowany jego nabyciem (k. 993 akt III K 190/16). Za wiarygodnością zeznań P. W. (1) przemawiał też fakt, iż rozpoznał na okazanych mu tablicach poglądowych R. R., P. R., J. F., J. J. (1), M. K. (1), A. L., S. F., P. T. (1), P. D., M. B., S. K. (k. 150-151, 155-156 załącznika nr I), przez co z pewnością był w stanie zgodnie z rzeczywistością przedstawić konfiguracje osobowe występujące przy poszczególnych przestępczych procederach, o których zeznawał.

W ocenie Sądu zeznania P. W. (1) jako rzeczowe, konsekwentne, korelujące z poszczególnymi swymi fragmentami z innymi dowodami, stanowiły jeden z podstawowych dowodów w niniejszej sprawie pozwalając na zrekonstruowanie jej stanu faktycznego. Podkreślić należy, iż P. W. (1) jako osoba skazana już prawomocnie za przestępstwa pozostające w ścisłym związku/odpowiadające poszczególnym przestępstwom będącym przedmiotem niniejszego postępowania nie miał żadnego interesu procesowego w składaniu zeznań obciążających poszczególnych oskarżonych w niniejszej sprawie. Przypomnieć też należy, iż nie ujawniono żadnego konfliktu o

	<p>charakterze osobistym pomiędzy P. W. (1) a którymkolwiek z oskarżonych, który mógłby być podstawa do kłamliwych twierdzeń. Co więcej – nie sposób nie zauważyć, że zeznania P. W. (1) co do udziału M. B. w zorganizowanej grupie przestępczej czy co do zarzutów stawianych R. R. były niewątpliwie korzystne dla tych oskarżonych.</p>	
zeznania świadka M. K. (1)	<p>Za wiarygodne uznano zeznania świadka M. K. (1) dotyczące nabycia w kwietniu 2012r. od oskarżonego P. D. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, na której zakup środki pieniężne wyłożył oskarżony R. N., a które z K. do P. przewiózł J. C.. W świetle relacji M. K. (1) bezspornym było także wspólne z R. N. przerobienie amfetaminy, celem zwiększenia jej objętości, przed wprowadzeniem jej do obrotu (k.893, k.171-172 załącznika nr I). M. K. (1) potwierdził dodatkowo, iż podczas spotkania z J. C., poprzedzającym jego wyjazd do H., towarzyszyła mu A. K. (k.171 załącznika nr I), co zostało przez nią potwierdzone. Jako wiarygodne oceniono nadto te zeznania M. K. (1), w których opisał okoliczności towarzyszące wyjazdowi w maju 2012r. do H. celem nabycia</p>	

środków odurzających i substancji psychotropowych, w którym to wyjeździe uczestniczyli R. N., S. F. i P. P. (2) (której jednak nie ujawniono faktycznego powodu wyjazdu) (k.894 akt III K 190/16, k. 172, 175v załącznika nr I). M. K. (1) jednoznacznie zaznaczył, że w przeciwieństwie do transakcji z kwietnia 2012r., tym razem oskarżony P. D. jedynie pośredniczył w sprzedaży pomiędzy stronami, zaś sprzedającymi byli dwaj nieznani z tożsamości mężczyźni. Bezsprzeczne było przy tym, że amfetamina została przekazana na parking na terenie R.J. C. celem przewiezienia jej do P. kierowanym przez niego samochodem ciężarowym, zaś marihuana została przewieziona samochodem osobowym marki S. (...) przez S. F., R. N. i M. K. (1) oraz (nieświadomą tego) P. P. (2) (k. 892-893, 902 akt III K 190/16, k. 172-173v, 184 załącznika nr 1). M. K. (1) zwrócił przy tym uwagę, że uzyskanie środków odurzających i substancji psychotropowych było możliwe wyłącznie dzięki działaniom podjętym przez oskarżonego P. D. oraz środkom pieniężnym wyłożonym przez oskarżonego R. N. (k. 834, 893, 902, k. 171v, 172v, 184 załącznika nr I).

Na rozprawie głównej przeprowadzonej w dniu 14 września 2017r. świadek M. K. (1) potwierdził jedynie, że zna oskarżonego P. D. i oskarżonego R. N., jak również S. F. i J. C., z którymi udał się na teren K. celem nabycia narkotyków w postaci amfetaminy (k. 833-834 akt III K 190/16). Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 23 listopada 2017r. świadek M. K. (1) złożył już obszerne zeznania, podtrzymując przy tym swoje relacje przedstawione w postępowaniu przygotowawczym.

Tłumacząc swoją wcześniejszą postawę (wskutek której nałożono na niego kary porządkowe aresztu i grzywny) oraz lakoniczność wypowiedzi, M. K. (1) ujawnił, iż było to spowodowane kierowaniem pod jego i jego konkubiny P. P. (2) gróźb wynikających ze składania obciążających dla P. D. i R. N. zeznań. Za prawdziwością zeznań świadka przemawia nie tylko to, iż rozpoznał na okazanych tablicach poglądowych S. F., J. C., R. N. i P. D. (k. 179, 183 załącznika nr I), ale nadto fakt, iż nie umniejszał, ani nie zatajał własnego udziału w opisywanych procederach.

Relacja M. K. (1) co do zdarzeń będących

	<p>przedmiotem niniejszego postępowania oraz udziału w tych zdarzeniach poszczególnych oskarżonych charakteryzowała się szczegółowością, konsekwencją oraz korelacją w poszczególnych fragmentach z innymi dowodami. Podkreślić też należy, iż M. K. (1) został już prawomocnie skazany za przestępstwa przez niego opisywane, w których udział miała część oskarżonych z niniejszego postępowania, wobec czego nie można racjonalnie twierdzić, iż M. K. (1) miałby jakiś interes procesowy w składaniu obecnie takich zeznań obciążających oskarżonych.</p>	
zeznania świadka S. K.	<p>Zeznania świadka S. K. odnoszące się do plantacji marihuany uznano za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim korespondowały one z zeznaniami P. W. (1). W konsekwencji, odnośnie plantacji w W. na wiarę zasługiwały zeznania S. K., w których wskazał on, że oskarżony R. R. w niej nie uczestniczył, a on sam pomagał P. W. (1) przy ścinaniu krzewów. Z kolei odnośnie plantacji w T. Sąd uwzględnił twierdzenia S. K. co do tego, że P. T. (1) „udostępnił” lokal, w którym ją założono, zaś R. R. podpisał na swoje</p>	

nazwisko umowę najmu lokalu oraz pomagał przy jej sprzątanii po zebraniu krzewów za co otrzymał część wytworzonego suszu. Dodatkowo Sąd po łącznym zestawieniu ze sobą relacji S. K. i P. W. (1) przyjął, iż R. R. poza podpisaniem umowy najmu lokalu w T. oraz udzielenia pomocy przy sprzątanii, uczestniczył także w uprawie roślin, z których następnie wytworzono środki odurzające. Jako wiarygodne Sąd ocenił nadto zeznania S. K. o posiadaniu przez niego w pierwszej połowie 2012r. plantacji marihuany w mieszkaniu przy ul. (...) w P., którą prowadził wspólnie z oskarżonym R. R..

Oдноśnie oskarżonego M. B. na wiarę zasługiwały natomiast zeznania S. K., w których potwierdził on czterokrotne pośredniczenie w załatwianiu amfetaminy i marihuany nabywanych w zmiennych konfiguracjach przez S. F., J. F., A. L., P. A. i J. J. (1), zaznaczając, że on sam również brał udział w przeprowadzanych transakcjach. S. K. potwierdził również, że narkotyki zakupione w H. były przewożone samochodami ciężarowymi (tirami) do P., gdzie po ich przetworzeniu (zwiększeniu objętości)

trafiały do sprzedaży. Za wiarygodne uznane nadto zostały również zeznania S. K., w których ujawnił okoliczności odebrania od oskarżonego M. B. substancji psychotropowych w postaci listków LSD na terenie T., które wprowadził do obrotu, a które to zeznania zostały potwierdzone przez świadka K..

Wskazane wyżej zeznania S. K. co do zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania oraz udziału w tych zdarzeniach poszczególnych oskarżonych charakteryzowała się szczegółowością, konsekwencją oraz korelacją w poszczególnych fragmentach z innymi dowodami. S. K. również został już prawomocnie skazany za przestępstwa przez niego opisywane, w których udział miała część oskarżonych z niniejszego postępowania, wobec czego nie można racjonalnie twierdzić, iż miałby on jakiś interes procesowy w składaniu obecnie takich zeznań obciążających oskarżonych.

zeznania świadka P. P. (1)

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. P. (1), w których potwierdził on znajomość oskarżonego M. B. z P. W. (1) oraz

	<p>S. K., jak również z mężczyznami pochodzenia marokańskiego, od których możliwe było zdobycie środków odurzających i substancji psychotropowych. P. P. (1) nigdy nie był wprawdzie świadkiem transakcji przeprowadzanych w pierwszej połowie 2013r., ani nie widział nabywanych narkotyków, jednak na podstawie rozmów z M. B. wiedział on, iż były one wcześniej umawiane telefonicznie, a płatność każdorazowo następowała w gotówce.</p>	
zeznania świadka P. P. (2)	<p>Za wiarygodne uznano zeznania P. P. (2) dotyczące spotkania z mężczyzną o imieniu P. i pseudonimie (...) w maju 2012r. na terenie H., w którym uczestniczyli nadto M. K. (1), S. F. i R. N., a następnie – w drodze powrotnej do P. – spotkania z J. C. na parkingu przy granicy (...). Na okazanych tablicach pogładowych P. P. (2) rozpoznała zarówno P. D., jak i J. C.. P. P. (2) wskazała też, że w jej obecności nie był poruszany temat narkotyków, a informacje w tym przedmiocie przekazali jej J. C. i A. K., pod wpływem których zaczęła inaczej oceniać niektóre okoliczności majowego wyjazdu. W konsekwencji świadek P. zeznała na dalszym etapie postępowania, iż podczas</p>	

	<p>spotkania z J. C. na terenie N. musiało dojść do przekazania mu narkotyków, przewożonych w torbie, którą R. N. zabrał z samochodu, którym podróżowali pod pretekstem udania się do łazienki i odświeżenia się w czasie, gdy z J. C. przy jego samochodzie ciężarowym rozmawiali M. K. (1) i S. F..</p>	
<p>zeznania świadka P. K. (1)</p>	<p>Istotne znaczenie miały zeznania P. K. (1), w których opisał dwie transakcje narkotykowe, w trakcie których wspólnie z P. F. (ps. (...)) nabyli od R. N. środki odurzające w postaci marihuany w ilości 250 gram oraz 500 gram za cenę 19,00 złotych za 1 gram, celem jej dalszej odsprzedaży. Świadek podał, że oskarżonego R. N. poznał za pośrednictwem swojego ojca M. K. (1). Treść zeznań świadka potwierdziła nadto wspólny wyjazd wiosną 2012 r. R. N., M. K. (1), S. F. i P. P. (2) do H., skąd przywiezione zostały znaczne ilości środków odurzających przechowywane następnie w garażu przy ul. (...) w P.. Wobec logiczności zeznań oraz ich konsekwencji Sąd nie znalazł podstaw do odmowy wiarygodności zeznaniom P. K. (1).</p>	
<p>zeznania świadka P. F.</p>	<p>Na wiarę zasługiwały te zeznania P. F., w których potwierdził</p>	

	<p>znajomość zarówno z M. K. (1), jak i z jego synem P. K. (1) (k. 1034 akt III K 190/16), a także ujawnił prowadzenie przez M. K. (1) działalności narkotykowej, w której uczestniczył m.in. R. N. – w zakresie przerobienia substancji psychotropowych – oraz mężczyzna o pseudonimie (...) przebywający poza granicami P. – w zakresie załatwiania narkotyków poza granicami kraju (k. 1036-1036v akt III K 190/16).</p>	
zeznania świadka M. K. (2)	<p>Sąd uwzględnił te zeznania M. K. (2), w których ujawnił on, że od M. K. (1) posiadał wiedzę o tym, że J. C. przewoził samochodem ciężarowym narkotyki (k.193, 200 akt PO V Ds. 42.2016) mające pochodzić od mężczyzny o pseudonimie (...), których odbiór w P.odbywał się na terenie P. (k.968 akt III K 190/16 w zw. z k. 200 akt PO V Ds. 42.2016). Treść zeznań M. K. (2) potwierdziła również istnienie plantacji marihuany w T., w którą mieli być zaangażowani poza S. K., również P. W. (1) i P. T. (1) (k.969 akt III K 190/16). M. K. (2) na okazanych tablicach poglądowych rozpoznał S. F., J. J. (1), M. K. (1), P. P. (2), R. R., P. R., P. W. (1), S. D., P. P. (6), R. N., S. K. i M. C. (1) (k. 195v-196v akt PO V Ds. 42.2016), a także oskarżonego M. B. jako</p>	

	<p>osobę, z którą S. K. spotkał się w T. celem odebrania substancji psychotropowych (k. 967 akt III K 190/16). Te relacje M. K. (2) jako korelujące z zeznaniami S. K. i P. W. (1) Sąd uznał za w pełni wiarygodne.</p>	
zeznania świadka A. K.	<p>Wiarygodnymi były zeznania A. K. odnoszące się do wyjazdu w maju 2012r, do H., w którym wzięli udział M. K. (1), S. F., R. N. i P. P. (2), podczas którego mieli nabyć narkotyki i przekazać je J. C. na terenie N. celem przewiezienia ich do P.. A. K. potwierdziła, że była świadkiem rozmowy M. K. (1) z J. C. poprzedzającej ten wyjazd, a odbytej celem uzgodnienia jego szczegółów. Co prawda A. K. nie potrafiła jednoznacznie określić, czy jakiegokolwiek środki odurzające i substancje psychotropowe zostały faktycznie przywiezione do P. w maju 2012r. (k. 864, 866 akt III K 190/16) – albowiem ich nie widziała (k. 864 akt III K 190/16) – niemniej jednak wynikało to wyłącznie z braku wtajemniczenia jej przez M. K. (1) w szczegóły prowadzonej przez niego działalności. Dodatkowo jako odpowiadające prawdzie uznano zeznania, w których A. K. potwierdziła prowadzenie przez M. K. (1)</p>	

	<p>działalności narkotykowej i współdziałania z J. C., którego zadaniem było przewiezienie samochodem ciężarowym marihuany i amfetaminy przez granicę na teren P..</p>	
<p>zeznania świadka J. C.</p>	<p>Sąd w niewielkim zakresie uwzględnił zeznania J. C., dając wiarę tym z nich, które dotyczyły zaproponowania pod koniec 2012r. J. C. przewożenia z H. do P. narkotyków, znajomości z M. K. (1), S. F., R. N. i P. P. (2), jak również zatrzymania się od 16 do 17 maja 2012r. na parkingu A. położonym w (...)miejscowości T. z uwagi na zakaz poruszania się samochodów ciężarowych po terenie N. w czasie trwania święta, gdzie przebywał również J. K..</p>	
<p>zeznania świadka J. K.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom J. K. dotyczącym spotkania z J. C. w dniu 16 maja 2012r. w godzinach wieczornych na parkingu A. położonym w (...) miejscowości T. i spędzenia z nim czasu do dnia 17 maja 2012r. do godziny 22:00, tj. do momentu ruszenia w dalszą drogę do P.. Niemniej jednak relacja J. K. nie wykluczyła przy tym możliwości odbycia spotkania J. C. ze S. F., M. K. (1), R. N. i P. P. (2).</p>	
<p>zeznania świadka M. P.</p>	<p>Wiarygodnymi były zeznania M. P. dotyczące</p>	

	<p>wizyty R. N. i trzech nieznanych jej osób – którymi okazali się S. F., M. K. (1) i P. P. (2) – w mieszkaniu wynajmowanym przez nią i oskarżonego P. D. w H.. Treść relacji świadka wskazywała na to, że oskarżony R. N. jako ostatni opuścił ich mieszkanie, co pośrednio potwierdziło, że po narkotyki z P. D. udali się M. K. (1) i S. F., zaś R. N. dla zachowania pozorów został z P. P. (2). M. P. nie posiadała wiedzy co do zajmowania się przez P. D. narkotykami.</p>	
<p>zeznania świadka J. M.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. M. co do samego faktu wyjazdu R. N., M. K. (1) i S. F. do H. celem spotkania z P. D. o pseudonimie (...), w którym zamiast niej udział wzięła P. P. (2). Na uwzględnienie zasługiwały również zeznania J. M. dotyczące przewiezienia narkotyków do P. przez J. C. oraz działalności narkotykowej M. K. (1), w tym przechowywania przez niego narkotyków w postaci białego proszku w foliowych workach schowanych wewnątrz garażu nr (...) położonego przy ul. (...) w P., w którym była wspólnie z R. N..</p>	
<p>zeznania świadka S. D.</p>	<p>Sąd uwzględnił zeznania S. D. odnoszące się do jego uczestnictwa w przestępczym procederze, w ramach którego</p>	

	<p>samochodem ciężarowym marki V. przewiózł on z H. do P. torby sportowe z marihuaną, za co każdorazowo zarobił od 3.000,00 do 4.000,00 złotych. Świadek jednoznacznie wskazał na współdziałanie z A. L. i P. A.. S. D. nie wiedział jednak z jakiego źródła pochodziła marihuana, którą przewoził na polecenie A. L. i P. A..</p>	
<p>zeznania świadka A. Ć.</p>	<p>Sąd uwzględnił zeznania A. Ć. jedynie w zakresie, w jakim potwierdził znajomość oskarżonego M. B. z P. W. (1) i S. K., którzy za jego pośrednictwem nabywali narkotyki, które mieli sprzedawać w Polsce.</p>	
<p>Opinie sądowo-psychiatryczne i opinie sądowo-psychologiczne dot. M. B. i R. N.</p>	<p>Sąd uznał przedmiotowe opinie za pełnowartościowe dowody, albowiem były one jasne, spójne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności, a nadto w sposób wyczerpujący opisały poddane opiniowaniu zagadnienia. Opierając się na posiadanej wiedzy specjalistycznej z zakresu psychologii i psychiatrii biegli jednoznacznie wypowiedzieli się o poczytalności oskarżonych M. B. i R. N. w czasie popełnienia zarzuconych im czynów oraz przesadzili o istniejących po ich stronie predyspozycjach intelektualnych i</p>	

	<p>osobowościowych pozwalających na ocenę sytuacji społecznych i racjonalną kontrolę własnego zachowania pomimo ujawnionych u nich osobowości dys socjalnych.</p>	
<p>Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dokumenty załączone do akt sprawy (a wymienione poniżej), w także dokumenty przesłane przez (...)organy ścigania (stanowiące załączniki nr VII i VIII), albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych, zaś Sąd nie znalazł żadnego powodu, aby uczynić to z urzędu.</p> <p>Dokumenty z t.o. nr 13: odpisy orzeczeń wydanych w sprawach II K 117/02, IV Ka 313/03, II K 311/00, II K 382/03, II Ko 641/05 (k. 7-12, 14-17); informacja z Powiatowego Urzędu Pracy (k. 18); protokół przeszukania mieszkania oskarżonego (k. 22-23); protokół zatrzymania oskarżonego</p>		

(k. 29); protokół przeszukania oskarżonego (k. 30-32);

Dokumenty z t.o. nr 9: odpisy orzeczeń wydanych w sprawach II K 57/08, II K 107/97, II AKa 74/98, II K 135/13, II K 346/07, II K 369/00, IV Ka 378/03, II K 288/98, II K 102/99, II K 208/00, IV K 382/02 (k. 32-43, 45-62, 65-66); tablica poglądowa (k. 81-82);

Dokumenty z t.o. nr 30: odpisy orzeczeń wydanych w sprawach II K 1233/12, II K 285/12, VI K 198/09 (k. 5-10); informacja z Powiatowego Urzędu Pracy w P. (k. 11);

Dokumenty z t.o. nr 32: informacja ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 2); informacja z Powiatowego Urzędu Pracy w W. (k. 3); protokół zatrzymania oskarżonego (k. 5); protokół przeszukania oskarżonego (k. 7); protokół zatrzymania rzeczy (k. 8-10); umowa najmu lokalu użytkowego (k. 11);

Dokumenty z t.o. nr 7: protokół zatrzymania oskarżonego (k. 5); protokół przeszukania oskarżonego (k. 6-8); notatka urzędowa (k. 33); tablice poglądowe (k. 44-51);

Dokumenty z akt PO V Ds. 42.2016: protokoły eksperymentu procesowego (k. 36-37,

54-57, 78-79); protokoły odtworzenia przebiegu eksperymentów procesowych (k. 38-46, 64-77, 80-96); tablice poglądowe (k. 53, 105, 107, 181, 205);

Dokumenty z akt głównych III K 190/16: protokół eksperymentu procesowego (k. 21-22); dokumenty dotyczące pojazdu marki V. (...) (k. 43-52); notatki urzędowe (k. 53, 57, 72, 73, 93, 125, 220, 280-281); tablica poglądowa (k. 56); protokoły przeszukania (k. 58-59, 61-62, 64-65, 242-244, 247-248, 249-250, 268-269, 282-283, 285-293); protokół odtworzenia utrwalonych zapisów (k. 76-92v, 347, 353, 359, 365, 371, 377); opinia biegłego z dziedziny informatyki J. B. (k. 142-158); wydruków map (k. 115-117); pismo (...) S.A. (k. 187); pismo Gminnej Spółdzielni (...) w T. (k. 188-205); protokół zatrzymania R. R. (k. 221-222); notatki z użycia psa służbowego (k. 245, 271); protokoły oględzin lokali w T. i w W. (k. 252-253, 260-261); materiały poglądowe lokali w T. i w W. (k. 254-259, 262-267); opinia sądowo-lekarska dot. P. D. (k. 1169-1170, 1264); dokumentacja medyczna dot. P. D. (k. 1222-1223); opinia sądowo-lekarska dot. R. R. (k. 1243-1244); odpis orzeczeń wydanych w sprawach III K 155/14,

<p>II AKa 30/17, III K 31/17, III K 243/16 (k. 787-824, 947-959); wywiady środowiskowe (k. 1047-1048, 1050-1051, 1053-1053v, 1055-1056); aktualne karty karne i informacje z Krajowego Rejestru Karnego (k. 1102-1113, 1129-1137, 1189-1190, 1225-1233, 1189-1190, 1225-1223);</p>			
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p><i>1.1.1.-1.1.7 oraz 1.2.1.-1.2.4</i></p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. B.</p>	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu M. B. co do tego, że:</p> <p>e) pełnił on wyłącznie rolę „podstawionego sprzedającego”, podczas gdy organizowaniem środków odurzających i substancji psychotropowych zajmował się P. W. (1) (k. 587; k. 19-20 t.o. nr 7);</p> <p>f) podał faktyczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych stanowiących przedmiot poszczególnych transakcji;</p> <p>g) środki pieniężne otrzymywał wyłącznie tytułem czynszu za</p>	

wynajmowane przez P. W.
(1) mieszkanie (k. 607);

h) pozostawał w przekonaniu, iż narkotyki przekazywane były do coffee shop'u w V. zajmującego się legalną sprzedażą m.in. ciastek z marihuaną (k. 587-590, k. 95 t.o. nr 7);

i) treść składanych przez oskarżonego wyjaśnień nie została zaprotokołowana zgodnie z jego wypowiedziami, a przesłuchujący go funkcjonariusze Policji samowolnie dopisywali do protokołów jego wyjaśnień odpowiadające im treści (k. 587-590 akt III K 190/16);

Wersji zdarzeń przedstawionej przez oskarżonego M. B. przeczą zarówno jego pierwotne wyjaśnienia, jak i zeznania P. W. (1), S. K., P. P. (1) i A. Ć.. To oskarżony M. B. posiadał kontakty z (...) i (...) i to dzięki jego działaniom możliwe było przeprowadzenie czterech transakcji w okresie od dnia 27 lutego 201 r. do dnia 8 czerwca 2013r. Nadto, oskarżony celowo zaniżał ilości środków odurzających i substancji psychotropowych stanowiących przedmiot poszczególnych transakcji oraz umniejszał własny w nich udział. M. B. wyjaśnił pierwotnie, że otrzymywał prowizję od każdej zrealizowanej

transakcji narkotykowej (k. 41, 94 t.o. nr 7), wskazując przy tym, że nie wiedział „co się później działo z tymi narkotykami, jak one przyjechały do P.” (k. 20 t.o. nr 7). Dlatego też brak było podstaw, aby przyjąć za oskarżonym, że narkotyki miały trafić do coffee shop'u. Z treści zeznań wymienionych wyżej świadków także wynikało, że punktem docelowym dla narkotyków objętych transakcjami była (...). Nadto, oskarżony M. B. nigdy nie składał żadnych zastrzeżeń ani co do treści protokołów, ani co do sposobu przeprowadzania czynności procesowych z jego udziałem, dlatego też czynione przez niego dopiero na rozprawie zastrzeżenia co do faktycznej treści protokołów jego wyjaśnień uznać należało za wyraz przyjętej przez niego linii obrony, niezasługującej jednak na uwzględnienie. W konsekwencji owej nielogiczności oraz niekonsekwencji wewnętrznej, a także sprzeczności z zeznaniami w szczególności S. K. i P. W. (1), Sąd uznał wyjaśnienia M. B. za wiarygodne jedynie w części opisanej w pkt.2.1 uzasadnienia, w pozostałym zakresie odmawiając im wiary i uznając je za nieudolną linię obrony ukierunkowaną na

		uniknięcie odpowiedzialności karnej.	
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. D. (którego sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania – sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt III K 258/20)</p>	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu P. D. co do tego, że:</p> <p>XI. nie pośredniczył on w maju 2012r. w nabyciu przez R. N., S. F. i M. K. (1) substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany;</p> <p>XII. nie zbył w kwietniu 2012r. na rzecz J. C. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy;</p> <p>XIII. opisane w zarzutach zdarzenia nie miały miejsca, a oskarżony D. jest jedynie pomawiany przez M. K. (1).</p> <p>Za odmową wiary wyjaśnieniom P. D. przemawiał fakt ich sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami M. K. (1), które korelowały z zeznaniami P. P. (2), M. K. (2) i P. F..</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. T. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu P. T. (1) w tym tylko zakresie, jakoby wskazując P.W. lokal w T. – w zamian za opuszczenie przez niego lokalu w W. – nie miał on świadomości, iż zostanie tam stworzona nowa plantacja marihuany (k.22 t.o. nr 32). Ta część wyjaśnień P. T. (1) pozostawała w sprzeczności zarówno z towarzyszącymi zdarzeniu</p>		

	<p>usunięcia plantacji marihuany w W. okolicznościami, jak i z zasadami logicznego rozumowania. Lokal w T. miał bowiem stanowić „zamiennik” nieruchomości w W., w konsekwencji o ile z pierwszą plantacją w W. oskarżony P. T. (1) nie miał rzeczywiście nic wspólnego, o tyle co do samego założenia plantacji w T. P. T. (1) swoim zachowaniem udzielił on P. W. (1) pomocy - wskazując mu lokal na jej prowadzenie, co zresztą potwierdził w złożonych zeznaniach P. W. (1).</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego R. N.</p>	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu R. N. co do tego, że:</p> <p>a) wyjazd do H. w maju 2012r. odbył się wyłącznie w celach towarzysko-rozrywkowych, a nie w celach zakupu większych ilości narkotyków, tj. przewyższających ilość jaką oskarżony nabył na własny użytek w coffee shop'ie;</p> <p>b) podczas wyjazdu do H. w maju 2012r. nie doszło do spotkania z żadnym (...);</p> <p>c) podczas pobytu w H. pozostał w mieszkaniu P. D. podczas gdy S. F. pojechał odwiedzić znajomego (...), a M. K. (1) i P. P. (2) „pojechali</p>	

	<p>w swojej sprawie” w nieznane mu miejsce;</p> <p>d) do spotkania z J. C. w maju 2012r. doszło na terenie H.;</p> <p>e) podczas spotkania z J. C. w maju 2012r. nie doszło do przekazania mu jakichkolwiek rzeczy, w tym narkotyków;</p> <p>f) nie przekazał w kwietniu 2012r. J. C. środków pieniężnych za zakup od P. D. substancji psychotropowych w postaci amfetaminy;</p> <p>g) nie sprzedawał środków odurzających w postaci marihuany P. K. (2) i P. F. celem ich dalszej sprzedaży;</p> <p>Za odmowa wiary wyjaśnieniom oskarżonego N. w tym zakresie przemawiała ich sprzeczność z uznanymi za wiarygodne, korelujące wzajemnie ze sobą zeznaniami M. K. (1), P. P. (2), P. K. (2) i P. F..</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego R. R.</p>	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu R. R. co do tego, że:</p> <p>A. opisane w postawionych oskarżonemu zarzutach zdarzenia w ogóle nie miały miejsca;</p> <p>B. nie posiada on wiedzy o tym, by ktokolwiek brał udział w obrocie marihuaną i tabletkami ecstasy;</p>	

	<p>C. jest pomawiany przez S. K. z uwagi na to, że ten podejrzewa go o kradzież krzewów marihuany z jego plantacji prowadzonej w 2011 r., bądź w 2012 r., co jednak nie miało miejsca;</p> <p>Wyjaśnieniom oskarżonego R. R. katerycznie przeczą uznane za prawdziwe zeznania P. W. (1) i S. K..</p>	
<p>zeznania świadka S. K.</p>	<p>Sąd nie dał wiary tej części zeznań S. K., w których wskazywał on, że:</p> <p>E. oskarżony P. T. (1) uczestniczył w plantacji marihuany w W. i od początku wiedział o jej istnieniu z faktu wynajęcia P. W. (1) budynku;</p> <p>F. oskarżony P. T. (1) uczestniczył w plantacji marihuany w T. w zakresie ścinania krzewów, przygotowania suszu do sprzedaży i podziale zysków;</p> <p>G. oskarżony P. T. (1) nabył od P. W. (1) samochód marki V. (...) pochodzący od M. S. ps. (...) z kradzieży na terenie N.;</p> <p>H. oskarżony P. T. (1) zorganizował dostawę 10.000 sztuk tabletek ekstazy do B., którą zbył P. W. (1) w części, zaś pozostałą część zabrał w celu dalszej sprzedaży;</p> <p>Wskazanym twierdzeniom świadka S. K.</p>	

	<p>kategorycznie przeczą uznane za w pełni wiarygodne zeznania P. W. (1) i wyjaśnienia P. T. (1). W omawianym zakresie S. K. nie potrafił on wypowiedzieć się na większość z opisywanych wcześniej okoliczności, nie potrafił nawet wskazać, czy wiedzę w tym zakresie posiada z własnych obserwacji, czy jedynie ze słyszenia. Dlatego też zeznania S. K. zostały uznane za wiarygodne wyłącznie w zakresie, w jakim korespondowały z pozostałym osobowym materiałem dowodowym.</p>	
zeznania świadka P. F.	<p>Sąd nie dał świadkowi P. F. wiary co do tego, że:</p> <ul style="list-style-type: none">c) nie handlował on z P. K. (1) środkami odurzającymi;d) nigdy nie brał on od R. N. środków odurzających;e) nie posiada on wiedzy o nabywaniu przez P. K. (1) od R. N. środków odurzających;f) nie posiada on wiedzy o działalności M. K. (1) poza tym, że obracał się on w „nieciekawym środowisku”;g) zeznania niekorzystne dla M. K. (1) i R. N. zostały na nim wymuszone przez funkcjonariuszy Policji i oskarżyciela publicznego; <p>Twierdzeniom P. F. przeczą uznane za</p>	

	wiarygodne zeznania P. K. (1).	
zeznania świadka A. K.	<p>Sąd nie dał wiary świadkowi A. K. co do tego, że R. N. nie zbył na rzecz jej syna P. K. (1) łącznie 750 gram marihuany w celu jej dalszej odsprzedaży (k.866), albowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało związek z działalnością narkotykową zarówno R. N., jak i P. K. (1), przez co relację świadka w tym zakresie należało potraktować jako celowo przygotowane na potrzeby postępowania celem polepszenia sytuacji procesowej oskarżonego R. N..</p>	
zeznania świadka J. C.	<p>Sąd nie dał świadkowi wiary co do tego, że:</p> <p>IX. nie nabył na polecenie M. K. (1) od P. D. przebywającego w H. za pieniądze otrzymane od R. N. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą przywiózł do P. i przekazał M. K. (1);</p> <p>X. podczas spotkania w dniu 17 maja 2012r. na terenie N. nie odebrał od M. K. (1), S. F. i R. N. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą przewiózł do P.;</p> <p>XI. nie zna oskarżonego P. D.;</p>	

	<p>XII. do spotkania z M. K. (1), S. F., R. N. i P. P. (2) doszło na terenie H.;</p> <p>XIII. nie proponował S. D. przemykania narkotyków z terytorium H. do P. za wynagrodzeniem w wysokości 1.000,00 złotych za każdy przywieziony kilogram;</p> <p>XIV. M. K. (1) nakłaniał go do składania fałszywych wyjaśnień obciążających S. F., R. N. i jego samego oraz kierował do niego groźby, jeżeli odpowiednio nie ułoży swoich zeznań;</p> <p>Twierdzeniom świadka J. C. kategorycznie przeczą uznane za wiarygodne relacje M. K. (1), P. P. (2) i S. D..</p>	
zeznania świadka J. M.	Sąd nie dał wiary J. M. co do tego, że jej były konkubent R. N. nie miał żadnych powiązań ze środowiskiem narkotykowym, albowiem tej relacji świadka przeczą jej własne zeznania z postępowania przygotowawczego, jak również zeznania M. K. (1), P. K. (1) i P. F..	
zeznania świadka A. L. (k. 1063-1064 akt III K 190/16)	Sąd nie dał świadkowi A. L. wiary co do tego, że: 17) nie uczestniczył w procederze przywożenia do P. środków odurzających i substancji psychotropowych oraz rozprowadzania ich;	

18) nie uczestniczył w transakcjach narkotykowych w miejscowości E. oraz w procesie przetwarzania amfetaminy poprzez mieszanie jej z kofeiną w garażu wynajmowanym przez P. A.;

19) pozostaje w konflikcie z S. D., który celowo go pomawia;

20) funkcjonariusze Policji celowo podrzucili mu narkotyki, które następnie ujawnili w trakcie przeszukania jego miejsca zamieszkania przy ul. (...) w P.;

Powyższym zeznaniom kategorycznie przeczą informacje podane przez S. D. i S. K., który poza potwierdzeniem udziału A. L. w przestępczym procederze ujawnili, iż działał on pod pseudonimem (...). Dodatkowo przeciwko twierdzeniom A. L. przemawiają wyniki badań przeprowadzonych za pomocą testerów narkotykowych oraz treść opinii daktyloskopijnej z dnia 27 stycznia 2014 roku, zgodnie z którą na przedmiotach oznaczonych jako dowody nr 5 ujawniono materiał genetyczny identyczny z profilem genetycznym A. L..

Zeznania świadków: M. C.
(2) (k. 831 w zw. z k.
26-30, 36-40, 110-117 akt

<p>III K 190/16); G. J. (k. 646 akt III K 190/16); P. G. (k. 646-646v akt III K 190/16); T. C. (k. 646v akt III K 190/16); B. K. (k. 1092-1094 akt III K 190/16); J. L. (k. 678-679 w zw. z k. 139-141 akt III K 190/16); M. D. (k. 24-25 t.o. nr 13); M. A. (k. 640v-641v, 1061 akt III K 190/16); B. M. (k. 31-35 akt III K 190/16); J. T. (k. 830-831 w zw. z k. 234-238 akt III K 190/16); P. T. (2) (k. 726-728 w zw. z k. 239-240 akt III K 190/16); L. B. (k. 725-726 w zw. z k. 277-279 akt III K 190/16) zostały uznane za nieprzydatne w niniejszym postępowaniu, gdyż świadkowie nie posiadali wiedzy w przedmiocie rozpatrywanych w niniejszym postępowaniu wydarzeń.</p>			
<p>Świadkowie K. L., P. A., S. F. i J. J. (1) skorzystali z przysługującego im prawa i odmówili złożenia zeznań.</p>			
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>pkt.3 części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>M. B.</p>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zgromadzony w toku procesu materiał dowodowy w postaci częściowo wiarygodnych wyjaśnień M. B. oraz zasługujących na wiarę zeznań P. W. (1), S. K. i M. K. (2) pozwolił w sposób niebudzący wątpliwości ustalić sprawstwo i winę oskarżonego M. B. za zarzucono mu w punkcie III. części wstępnej wyroku przestępstwo z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k., przy czym koniecznym okazało się uzupełnienie opisu czyny przez wskazanie, że oskarżony z jego popełnienia uczynił sobie stałe źródło dochodu. Łączne zestawienie ze sobą wskazanych dowodów potwierdziło, że M. B. pod koniec grudnia 2012r. działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. oraz P. W. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci co najmniej 2.000 sztuk listków LSD o wartości 20-25 00 złotych za sztukę, albowiem po ich zakupieniu za kwotę równowartości 4,00 złotych za sztukę</p>	

(1 euro), osobiście przewiózł je z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej – K. do R. (stosownie do ustawowej definicji „wewnątrzwspólnotowego nabycia” pomieszczonej w art.4 pkt.33 u.p.n.), realizując w ten sposób stronę przedmiotową przestępstwa z art.55 ust.3 u.p.n.. Jednocześnie oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamię strony przedmiotowej czynu zabronionego z art.56 ust.3 u.p.n., gdyż przekazując w T. przewiezioną substancję psychotropową w postaci listków LSD S. K. tj. udostępniając je osobie trzeciej niebędącej konsumentem, wprowadził ją do obrotu (zgodnie z definicją „wprowadzenia do obrotu” uregulowanej w art.4 pkt 34 u.p.n. (T. S., Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Legalis 2008 z aktualizacjami, do art. 56 u.p.n.). Ilość substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2.000 sztuk listków LSD niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem mogłaby jednorazowo wystarczyć na zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015 r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799).

Bezspornym było przy tym działanie przez oskarżonego w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy przewiózł on listki LSD z K. do P., a następnie – po telefonicznej konsultacji z P. W. (1) – przekazał je S. K.. Ilość zbytego w ten sposób narkotyku, kwota uzyskana z jego sprzedaży a także fakt, że była to już kolejna transakcja narkotykowa, z której oskarżony uzyskiwał dochód pozwalały uznać, iż z popełnienia opisywanego przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu.

#	3.1.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt.14 części rozstrzygającej wyroku	R. N.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego R. N. za zarzucony mu w punkcie VIII. części wstępnej wyroku czyn zabroniony z art.56 ust.3			

ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.. Zeznania świadka P. K. (1) wykazały bowiem, że R. N. w pierwszej połowie 2012r. na terenie P. zbył na rzecz P. K. (1) i P. F. w dwóch transzach znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości odpowiednio 250 gram oraz 500 gram za cenę 19,00 złotych za 1 gram, uczestnicząc w ten sposób w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających, jako że obaj kupujący nabyli od niego marihuanę celem jej dalszej odsprzedaży. Oskarżony N. przekazał odpłatnie posiadane środki odurzające innym osobom, które jednak nie były bezpośrednimi ich konsumentami (T. S., Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Legalis 2008 z aktualizacjami, do art. 56 u.p.n.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015r., V KK 341/15, OSG 2016 nr 2, poz. 17, str. 33). Za przyjęciem w przypadku oskarżonego działania w warunkach czynu ciągłego z art. 12§1 k.k. przemawia okoliczność, iż realizował on swoje zachowanie w krótkich odstępach czasu (w pierwszej połowie 2012 r.) oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, celem dalszej odsprzedaży

przez P. K. (1) i P. F. zbytego na ich rzecz środka odurzającego. Jednocześnie oskarżony miał pełną świadomość zarówno rodzaju posiadanych środków, jak i celu, w jakim przekazuje je odpłatnie P. K. (1) oraz P. F., przez co niewątpliwym było, iż działał on w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim. Dodatkowo, przedmiotowego procederu R. N. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem działał on w ciągu pięciu lat po odbyciu po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00

za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k..			
X	3.2.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt.2a-2d. części rozstrzygającej wyroku	M. B.
Zwięźle o powdach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego M. B. za zarzucone mu w punkcie II. części wstępnej wyroku zachowanie, przy czym wbrew twierdzeniom Prokuratora w ocenie Sądu uznać należało, iż zachowanie to nie stanowiło jednego czynu (o charakterze ciągłym), lecz cztery czyny - stanowiące cztery przestępstwa kwalifikowane (każde) z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. Wszystkie te cztery przestępstwa zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art.91§1 k.k.. W konsekwencji</p>			

koniecznym okazało się wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej przepisu art.12 k.k., a nadto przepisu art.53 ust.2 u.p.n. (z uwagi na fakt, iż oskarżony M. B. nigdy nie uczestniczył w procesie przetworzenia znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, a nadto dokonanie tego rodzaju czynności wykraczało poza jego rolę i zamiar w poszczególnych przestępstwach).

Zgromadzony w toku procesu materiał dowodowy w postaci częściowo wiarygodnych wyjaśnień M. B. oraz zeznań P. W. (1), S. K. i S. D. umożliwił natomiast ustalenie, że M. B. w okresie od dnia 27 lutego 2013r. do dnia 8 czerwca 2013r. czterokrotnie za pośrednictwem P. W. (1) i S. K. (działających w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodził S. F., J. F., A. L., P. A. i J. J. (1)) dokonał wspólnotowego nabycia z K. do R. znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany i znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, czterokrotnie sprzedając je ww. członkom (...)zorganizowanej grupy przestępczej samodzielnie (w dniu 13 marca 2013r., w dniu 23 kwietnia 2013r. i w okresie między 5 a

8 czerwca 2013 r.), bądź wspólnie z nieustaloną osobą (w dniu 27 lutego 2013 r.), co skutkowało wprowadzeniem ich do obrotu po przetransportowaniu ich z K. do P. (stosownie do ustawowych definicji „wewnątrzspółnotowego nabycia” z art. 4 pkt 33 u.p.n. i „wprowadzenia do obrotu” z art. 4 pkt 34 u.p.n.). Oskarżony M. B. wypełnił w ten sposób znamiona strony przedmiotowej czynów zabronionych z art. 55 ust. 3 u.p.n. i z art. 56 ust. 3 u.p.n. Ilość substancji psychotropowych oraz środków odurzających będących każdorazowo przedmiotem transakcji (8.000 gram amfetaminy i 3.000 gram marihuany w pierwszej transakcji, 8.000 gram amfetaminy i 4.000 gram marihuany w drugiej transakcji, 9.500 gram amfetaminy i 2.500 gram marihuany w trzeciej transakcji oraz 15.000 gram amfetaminy, 110 tabletek MDMA i 3.500 gram marihuany w czwartej transakcji) niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem mogłyby wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Bezpornym było przy tym działanie przez

oskarżonego w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy sprzedawał on członkom (...)grupy przestępczej środki odurzające i substancje

psychotropowe, wiedząc jednocześnie o tym, iż zostaną one przewiezione do P. celem wprowadzenia ich do obrotu.

Przeprowadzone

postępowanie dowodowe wykazało nadto, że oskarżony M. B. z ujawnionych

przestępczych procederów uczynił sobie stałe źródło dochodu w rozumieniu art.65§1 k.k. Wskazać należy, że „stałość źródła dochodu” nie jest równoznaczna z tym, że musi ono być główne dla sprawcy, może bowiem stanowić źródło uboczne, przy czym jednocześnie nie jest istotna jego wysokość, a zatem nie musi wystarczyć na zaspokojenie potrzeb życiowych sprawcy, ani nawet cechować się regularnością

charakterystyczną do stałego zarobkowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1971 r., I KR 249/71, OSNKW 1972, nr 5, poz. 87; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1974 r., I KR 329/73, OSNPG 1974, nr 11, poz. 137; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 1976r., II KR 69/76, OSNPG 1976, nr 11, poz. 111; G. Łabuda [w:]

J. Giezek [red.], Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, Lex 2012, do art. 65 k.k; A. Marek, E. Pływaczewski, Ustawowy model zwalczania przestępczości zawodowej w Polsce, PiP 1988, z. 11, s. 99-100). Oskarżony M. B. każdorazowo za pomyślnie przeprowadzoną transakcję otrzymywał wynagrodzenie w wysokości między 800 a 3.000 euro, dlatego też w kwalifikacji prawnej każdego z jego czynów należało uwzględnić również przepis art.65§1 k.k..

Pojedyncze przestępstwa oskarżonego M. B. należało uznać za popełnione w ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu (w okresie od dnia 27 lutego 2013 r. do dnia 8 czerwca 2013 r.) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (poprzez wykorzystanie przez oskarżonego możliwości zdobycia narkotyków, a następnie sprzedanie ich zainteresowanym nabywcom przybywającym z P.). Jednocześnie w stosunku do żadnego z pojedynczych czynów oskarżonego nie zapadł, chociażby nieprawomocny, wyrok.

#	3.2.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt.8. części rozstrzygającej wyroku	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Uwzględniając wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne w ocenie Sądu koniecznym okazało się dokonanie zarówno zmiany opisu czynu zarzuconego oskarżonemu P. T. (1) w punkcie V. części wstępnej wyroku, jak również zmodyfikowanie jego kwalifikacji prawnej poprzez przyjęcie, iż stanowi on przestępstwo kwalifikowane z art.18§3 k.k. w zw. z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Łączne zestawienie ze sobą wyjaśnień oskarżonego P. T. (1) oraz konsekwentnych i logicznych zeznań P. W. (1) pozwoliło bowiem na ustalenie, że rola oskarżonego T. w przypadku plantacji w T. ograniczyła się wyłącznie do wskazania P. W. (1) lokalu położonego przy ul. (...) w T., w którym następnie P. W. (1), S. K. i R. R. uprawiali konopie</p>			

inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 140 sztuk roślin. P. T. (1) nie wykonywał przy tej plantacji założonej w lokalu przy ul. (...) w T. jakichkolwiek czynności, ani też nie uczestniczył w podziale uzyskanych z niej zysków (k. 22-23 t.o. nr 23; k. 994 akt III K 190/16 w zw. z k. 143v załącznika nr I). W konsekwencji czyn oskarżonego P. T. (1) należało zakwalifikować wyłącznie jako pomocnictwo z art.18§3 k.k., albowiem niewątpliwie swoim zachowaniem polegającym na wskazaniu w nieustalonym bliżej okresie w 2011r. lokalu położonego przy ul.(...) w T. w sposób realny ułatwił popełnienie P. W. (1), S. K. i R. R. popełnienie czynu zabronionego z art.63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Niewątpliwym jest przy tym fakt, iż bez pomocy ze strony P. T. (1) nie doszłoby do popełnienia ujawnionego procederu. Oskarżony T. działał zatem w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, mając pełną świadomość w jaki sposób zostanie wykorzystany wskazany przez niego lokal przy ul. (...) w T..

#

**3.2.3. Podstawa
prawna skazania albo
warunkowego
umorzenia**

**pkt.16a-16b. części
rozstrzygającej
wyroku**

R. N.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego R. N. za zarzucone mu w akcie oskarżenia, a opisane w punkcie IX. części wstępnej wyroku zachowanie, niemniej uznać należało, że zachowanie to stanowiło dwa czyny – dwa przestępstwa każde kwalifikowane z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., które popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art.91§1 k.k..</p> <p>Okoliczności popełnienia pierwszego z czynów – mającego miejsce w kwietniu 2012 r. – zostały odtworzone na podstawie wiarygodnych zeznań M. K. (1) wspartych zeznaniami M. K. (2). Rekonstruując natomiast przebieg drugiego z czynów – mającego miejsce w okresie od</p>			

dnia 16 maja 2012r. do dnia 17 maja 2012r. – poza zeznaniami M. K. (1) i M. K. (2), Sąd oparł się pośrednio na ocenionych jako częściowo wiarygodne wyjaśnieniach P. D. i R. N. oraz częściowo zeznaniach P. P. (2), P. K. (1), P. F., M. K. (2), A. K. i J. C.. Wskazany materiał dowodowy pozwolił w sposób niewątpliwy, iż oskarżony R. N. działając w ramach przestępczego porozumienia zawartego z P. D., M. K. (1) i J. C. dwukrotnie dostarczył środków pieniężnych, za które J. C. nabył od P. D. na polecenie M. K. (1) w miejscowości H. znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci 1.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 5.000,00 złotych (w zakresie pierwszego czynu) oraz za które S. F. i M. K. (1) za pośrednictwem P. D. nabyli od dwóch nieznanych mężczyzn znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 2.000 gram amfetaminy za kwotę równowartości 8.500 złotych oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci 1.000 gram marihuany za kwotę równowartości 4.000złotych (w zakresie drugiego czynu). Z uwagi na powyższe, bezspornym jest, iż oskarżony R. N. dwukrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z K. do R. znacznej ilości

substancji psychotropowej oraz znacznej ilości środka odurzającego w rozumieniu art.55 ust.3 u.p.n. Na podstawie wskazanego materiału dowodowego możliwym było nadto ustalenie dwukrotnego zrealizowania przez oskarżonego znamion z art.56 ust.3 u.p.n., albowiem uzyskane w ten sposób narkotyki, po odpowiednim ich przerobieniu zostały one wprowadzone do obrotu, tj. udostępnione osobom trzecim, niebędącymi jednak konsumentami (w rozumieniu ustawowej definicji „wprowadzenia do obrotu” określonej w art. 4 pkt 34 u.p.n.). Ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany w obu rozpatrywanych przypadkach niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem wskazane ilości mogłyby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Bezspornym było przy tym działanie oskarżonego R. N. w obu przypadkach w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w pełni zdawał on sobie sprawę z celu, na jaki wyklada środki pieniężne, jak również celu, dla którego

dokonywał przerobienia dostarczonej przez J. C. amfetaminy.

Opisywane przestępstwa oskarżonego R. N. należało uznać za popełnione w ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu (w okresie od kwietnia 2012r. do 17 maja 2012r.) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (wykorzystując posiadany przez P. D. dostęp do narkotyków oraz możliwość przewiezienia ich do P. przez J. C., a nadto poprzez posiadanie odpowiednich środków finansowych umożliwiających dokonanie zakupu narkotyków).

Jednocześnie w stosunku do żadnego z pojedynczych czynów oskarżonego nie zapadł, chociażby nieprawomocny, wyrok. Nadto, każdego z powyższych przestępstw oskarżony R. N. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem działał on w ciągu pięciu lat po odbyciu po odbyciu po odbyciu w okresie od 25 maja 1998r. do 20 lipca 1998r., od 13 kwietnia 2001r. do 5 listopada 2001r., od 15 listopada 2001r. do 9 lipca 2004 r., od 9 września 2005r. do 8 sierpnia 2006r. oraz od 7 kwietnia 2010r. do 29 października 2010r. kary łącznej 4 lat i 10 miesięcy

pozbawienia wolności orzeczonej w pkt.IV. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 czerwca 2008r., sygn. akt II K 57/08, która to kara powstała na skutek połączenia m.in. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lutego 2002r., sygn. akt II K 208/00 za umyślne przestępstwo podobne z art.279§1 k.k..

#	3.2.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt.18. części rozstrzygającej wyroku	R. R.
---	---	--	--------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego R. R. za zarzucony mu i opisane w punkcie X. części wstępnej wyroku czyn zabroniony z art.63 ust.3 i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k., niemniej kwalifikacja prawna tego

zachowania proponowana przez oskarżyciela publicznego wymagała modyfikacji. Zestawienie ze sobą uznanych za wiarygodne zeznań P. W. (1) i S. K. wykazało bowiem, że R. R. działając z nimi wspólnie i w porozumieniu (ale nie wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1), którego rola sprowadziła się jedynie do pomocnictwa), po podpisaniu umowy najmu lokalu przy ul. (...), w nieustalonym bliżej okresie w 2011 roku w T. uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo co najmniej 140 sztuk roślin, z których P. W. (1) i S. K. wytworzyli znaczną ilość środków odurzających w postaci co najmniej 8 kg ziela konopi innych niż włókniste w celu wprowadzenia ich do obrotu. Oskarżony R. R. wziął zatem udział w cyklu zabiegów, począwszy od zasiewu, aż do momentu zbioru wyhodowanych roślin (T. S., Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Legalis 2008, do art. 63 u.p.n.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2018 r., V KK 296/18, Lex nr 2549366). Okoliczności ujawnionego procederu w pełni potwierdzają, iż R. R. działał w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał on nie tylko pełną świadomość przedsięwziętych działań, ale nadto realizował je

w ściśle określonym celu, jakim było wprowadzenie do obrotu uzyskanego z plantacji ziela konopi innych niż włókniste. Niewątpliwym było przy tym, że ilość uprawianych przez R. R., P. W. (1) i S. K. roślin (jednorazowo co najmniej 140 sztuk), jak również ilość wytworzonych następnie przez P. W. (1) i S. K. środków odurzających (co najmniej 8 kg) była znaczna, jako że mogła jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015 r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Z uwagi na działanie oskarżonego R. R. w warunkach współsprawstwa z P. W. (1) i S. K. jego czyn należało zakwalifikować kumulatywnie z art. 63 ust. 3 u.p.n. i z art. 53 ust. 2 u.p.n., R. R. obejmował bowiem swoim zamiarem również wytworzenie środka odurzającego z uprawianych roślin. Niezależnie od powyższego wskazać trzeba, iż z pierwotnie przyjętej przez oskarżyciela publicznego kwalifikacji prawnej należało w ocenie Sądu wyeliminować przepis art.57 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem przepis ten nie penalizuje

<p>przygotowania do przestępstw określonych w art.63 ust.3 u.p.n. i w art.53 ust.2 u.p.n., które zarzucono oskarżonemu. Zgodnie bowiem z art.57 ust.2 u.p.n., kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art.55 ust.3 lub art.56 ust.3, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Z uwagi na powyższe, koniecznym okazało się dokonanie opisanej zmiany w kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego oskarżonemu R. R..</p>			
#	<p>3.2.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>pkt.19 części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>R. R.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ujawnione w jego toku okoliczności faktyczne pozwoliły na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego R. R. za zarzucony mu i opisany w punkcie XI. części wstępnej wyroku czyn zabroniony z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Przesłuchany w charakterze świadka S.</p>			

K. w sposób jednoznaczny i konsekwentny zeznał, że wspólnie z R. R. w nieustalonym bliżej okresie w pierwszej połowie 2012r. na terenie wynajmowanego przez niego mieszkania położonego przy ul. (...) w P. uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo 30 sztuk roślin w celu wprowadzenia ich do obrotu, tj. wykonywali wspólnie cykl zabiegów, począwszy od zasiewu, aż do momentu zbioru wyhodowanych roślin (T. S., Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Legalis 2008, do art. 63 u.p.n.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2018 r., V KK 296/18, Lex nr 2549366). Okoliczności ujawnionego procederu w pełni potwierdzają, iż R. R. działał w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał on nie tylko pełną świadomość przedsięwziętych działań, ale nadto realizował je w ściśle określonym celu, jakim było wprowadzenie do obrotu uzyskanego z plantacji ziela konopi innych niż włókniste. Niewątpliwym było przy tym, że ilość uprawianych przez R. R. i S. K. roślin (jednorazowo 30 sztuk) mogła dostarczyć znaczne ilości środków odurzających, a zatem taką ich ilość, którą mogły jednorazowo

zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015 r., II AKA 259/14, Lex nr 1651799).

Jednocześnie z pierwotnie przyjętej przez oskarżyciela publicznego kwalifikacji prawnej należało wyeliminować przepis art.57 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem przepis ten nie penalizuje przygotowania do przestępstwa określonego w art.63 ust.3 u.p.n., które zarzucono oskarżonemu. Zgodnie bowiem z art.57 ust.2 u.p.n., kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art.55 ust.3 lub art.56 ust.3, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Z uwagi na powyższe, koniecznym okazało się dokonanie opisanej zmiany w kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu R. R..

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5.1. Uniewinnienie	pkt.1. części rozstrzygającej wyroku	M. B.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>M. B. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art.258§1 k.k., które miałyby polegać na tym, że „w okresie od lutego 2013 roku do dnia 8 czerwca 2013 roku na terenie P., P. oraz innych miejscowości na terenie P. oraz na terenie K., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również S. F., P. A., A. L., J. J. (1), S. K., S. D., P. W. (1) i inne, nieustalone dotychczas osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wewnątrzwspólnotowym nabywaniu znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany, wprowadzania ich do obrotu lub uczestnictwa</p>			

w obrocie, a także na przetwarzaniu ich w celu zwiększania objętości” (zarzut I. aktu oskarżenia).

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym uznane za wiarygodne w tym zakresie zeznania świadków P. W. (1) i S. K., nie pozwolił na katagoryczne stwierdzenie trafności omawianego zarzutu stawianego oskarżonemu M. B..

Zorganizowana grupa przestępcza musi składać się z co najmniej trzech osób to nie oznacza to jednak, że za przestępstwo określone w art.258 k.k. muszą być skazane co najmniej trzy osoby. Możliwe jest skazanie nawet jednej osoby, jeżeli ustalone zostało, że wypełniła ona znamiona przestępstwa określonego w tym przepisie. Inni członkowie zorganizowanej grupy mogą zostać skazani w innym postępowaniu, ale nie jest to nawet niezbędne. Ustalenia, że dana osoba działała w zorganizowanej grupie przestępczej, dokonuje samodzielnie sąd w postępowaniu przeciwko tej osobie i nie musi w tym celu dysponować wyrokami skazującymi dalszych członków grupy (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 20 grudnia

2006r., IV KK 300/06,
OSNKW 2006/1/2551).

Zgodnie z art.258§1 k.k. przestępstwo w nim stypizowane popełnia ten, kto bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. Kodeks karny nie zawiera legalnej definicji „zorganizowanej grupy przestępczej”.

Każdorazowo kwestia ta podlega ocenie Sądu w konkretnej sprawie, przy czym w tym zakresie istnieje bogate (choć ewoluujące w czasie) orzecznictwo Sądów – w szczególności Apelacyjnych - wskazujące na podstawowe, istotne elementy, które pozwalają na uznanie określonej grupy ludzi popełniających przestępstwa za zorganizowaną grupę przestępczą.

Pojęciem wyjściowym dla określenia zakresu znamion przestępstwa z art.258 k.k. jest pojęcie „grupy”. Z socjologicznego punktu widzenia pod tym pojęciem rozumie się pewną liczbę osób – co najmniej trzech – posiadających wspólne wartości, oddzielonych od innych zbiorowości wyraźną zasadą odrębności. Cechą charakterystyczną takiej grupy jest istnienie

członków, którzy określają cele grupy i identyfikują się z jej zbiorowym dążeniem oraz zadania członków grupy, ich funkcje. Grupa opiera się na określonej formie współdziałania i porozumienia ludzi, w oczywisty sposób zatem pozostaje w związku z definicją współsprawstwa z art.18§1 k.k.. Pełnienie przestępstwa przez grupę osób czy współsprawców jest głównym celem tej wspólnej działalności. Podkreślić należy, iż ustawodawca nie penalizuje w jakiś odrębny sposób przestępstw popełnionych przez grupę osób, których działanie będzie mieściło się w granicach art.18§1 k.k. i to bez względu na ilość tychże przestępstw. Tym samym nie sposób z samej tylko liczby przestępstw popełnionych przez grupę osób współdziałających ze sobą w ramach współsprawstwa wnioskować o działaniu przez nich w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Zorganizowaną grupę przestępczą tworzą bowiem co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też generalnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym bądź razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie

(vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 marca 1999r., II AKa 45/99, OSA 2000, Nr 2, poz. 15). Dodatkowym bowiem elementem kwalifikującym odpowiedzialność z art.258 k.k. jest branie udziału w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przy czym grupa taka musi być „zorganizowana”. Zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, tym właśnie różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę, czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnianie możliwie wielu przestępstw (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001r., II AKa 28/01, KZS 2001, Nr 4, poz. 26). Grupa zorganizowana to coś znacznie więcej zatem niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu „zorganizowania” tkwią bowiem warunki

podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000r., II AKa 184/00, KZS 2001, Nr 1, poz. 26). Pomocne w ustaleniu treści pojęcia „zorganizowana grupa przestępcza” mogą być zarówno oceny dokonywane z punktu widzenia psychologicznego (powiązania między członkami grupy, wzajemna pomoc, ochrona, jednoczący cel zdobywania środków na utrzymanie, alkohol i rozrywki oraz na działalność przestępczą), jak i socjologicznego (zbiorowość wyznająca wspólne wartości, zachowująca odrębność od społeczeństwa i jego struktur) (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 23 lipca

2002r., II AKa 148/01,
Prok. i Pr. - wkł. 2003, Nr
4, poz. 20).

Odnosząc te rozważania ogólne do realiów rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż materiał dowodowy – w tym uznane za całkowicie wiarygodne w tym zakresie zeznania świadków P. W. (1) i S. K. - nie pozwalał na uznanie, iż oskarżony M. B. należał do zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodziłoby również S. F., P. A., A. L., J. J. (1), S. K., S. D., P. W. (1) i inne, nieustalone dotychczas osoby. Nie kwestionując tezy o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej z udziałem tychże osób (co było przedmiotem innych postępowań karnych), jak również przypisując oskarżonemu M. B. popełnienie innych przestępstw zarzuconych mu w niniejszym postępowaniu, brak było w ocenie Sądu dowodów wystarczających dla stwierdzenia zasadności zarzutu z art.258§1 k.k.. Formułując taki zarzut Prokurator nie dostrzegł w ocenie Sądu, że zorganizowana grupa przestępcza może przecież współpracować zarówno z inną taką grupą, jak również z osobami, które do struktur żadnej z tych grup nie należą. Taką właśnie osobą w ocenie Sądu był oskarżony M. B., którego

udziału w poszczególnych przestępstwach mu przypisanych nie sposób w świetle dostępnego materiału dowodowego rozpatrywać inaczej, jak tylko w kategoriach współsprawstwa. Odwołać się w tym miejscu należy w szczególności do wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 marca 1999r., II AKA 45/99, OSA 2000, Nr 2, poz. 15), w którym wskazano na konieczność ustalenia w przypadku zorganizowanej grupy przestępczej większego określenia ról niż przy współsprawstwie. Dokonanie takiego ustalenia w niniejszej sprawie okazało się niemożliwe. W szczególności okoliczności takie nie wynikały w żaden sposób z zeznań świadka P. W. (1) i S. K. (które zostały uznane przez Sąd w tym zakresie za w pełni wiarygodne), którzy nie potrafili ich podać - nie posiadając w tym zakresie żadnej wiedzy. Współpraca M. B. z P. W. (1), S. K. oraz członkami ich grupy przestępczej nie miała charakteru trwałego, ani zorganizowanego. Pomiędzy M. B. a wspomnianymi (...)nie istniały relacje tworzące hierarchiczną strukturę organizacyjną, zaś zrealizowanie konkretnej transakcji narkotykowej nie warunkowało dokonania kolejnej w

przyszłości. Jednocześnie oskarżony nigdy ani wprost, ani też w sposób dorozumiany nie składał deklaracji wyrażającej chęć przystąpienia do grupy i współdziałania z jej członkami w popełnianiu określonych przestępczych procederów.

Uwzględniając ujawnione w toku postępowania dowodowego okoliczności przyjąć należało, że oskarżony każdorazowo działał w sposób samodzielny i niezależny od członków polskiej grupy przestępczej. Podkreślić należy, że wnioskowanie, iż wykorzystanie przez członków grupy osób spoza jej kręgu do wykonania najbardziej ryzykownych czynności w przestępczym procederze, a tego rodzaju kontakt członka grupy z taką osobą, niejako automatycznie czyniłby ją członkiem grupy jest niemożliwe do zaakceptowania w świetle jakże bogatego dorobku judykatury i doktryny prawa karnego, odnoszących się do przestępstwa określonego w art.258 k.k. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2013r., V KK 405/12, Legalis nr 684217). Powyższy judykat wprost odnosi się do M. B., którego rola w istocie ograniczyła się każdorazowo do skorzystania z

posiadanych możliwości załatwienia środków odurzających i substancji psychotropowych, których nabyciem byli zainteresowani członkowie polskiej grupy przestępczej, przy czym oskarżony działał wyłącznie w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej, nie zaś aby zrealizować wspólny dla członków grupy cel kryminalny. Z uwagi na powyższe brak było podstaw ku temu, aby przyjąć, że M. B. był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 k.k..

#	3.5.2 Uniewinnienie	pkt.7. części rozstrzygającej wyroku	P. T. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Ocena merytorycznej zasadności postawienia oskarżonemu zarzutu popełnienia czynu zabronionego z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (punkt IV. części wstępnej wyroku - plantacja w W.) dokonana w świetle całokształtu materiału dowodowego oraz wszystkich			

ujawnionych okoliczności faktycznych prowadzić musi do stwierdzenia, iż w tym przypadku zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., przez wzgląd na którą koniecznym okazało się jego uniewinnienie. Z uznanych za wiarygodne wyjaśnień P. T. (1) oraz zeznań świadka P. W. (1) jednoznacznie wynikało, iż chociaż oskarżony T. wynajął P. W. (1) budynek w W., wewnątrz którego powstała plantacja, to jednak jej prowadzeniem zajmowali się wyłącznie P. W. (1) i S. K.. Oskarżony P. T. (1) o istnieniu plantacji dowiedział się dopiero po jakimś czasie od jej założenia, przy czym gdy już tę wiedzę posiadał, nakazał P. W. (1) natychmiastowe jej usunięcie (k. 22 t.o. nr 32; k. 986 akt III K 190/16). W konsekwencji niemożliwym było przyjęcie, że oskarżony P. T. (1) „w nieustalonym bliżej okresie w 2011 r. w W. uprawiał konopie inne niż włókniste, a następnie wytworzył z nich znaczne ilości środków odurzających w celu wprowadzenia ich do obrotu”. W rzeczywistości bowiem P. T. (1) o istnieniu plantacji nie wiedział do momentu, gdy ujawnił ją (co było powodem scysji z P. W. (1)), a tym samym nie mógł uczestniczyć w pracach związanych z jej prowadzeniem, co z

<p>kolei legło u podstaw wydania wobec niego wyroku uniewinniającego w zakresie czynu zarzuconego mu w punkcie V części wstępnej wyroku.</p>			
<p>#</p>	<p>3.5.3 Uniewinnienie</p>	<p>pkt.12. części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>P. T. (1)</p>
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Ocena merytorycznej zasadności postawienia oskarżonemu zarzutu popełnienia czynu zabronionego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii (punkt VI. części wstępnej wyroku) dokonana w świetle całokształtu materiału dowodowego oraz wszystkich ujawnionych okoliczności faktycznych prowadzić musi do stwierdzenia, iż w tym przypadku zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., przez wzgląd na którą koniecznym okazało się jego uniewinnienie. Z uznanych za wiarygodne wyjaśnień P. T. (1) oraz zeznań świadka P. W. (1) jednoznacznie wynikało, że oskarżony T. jedynie pożyczył P. W. (1) pieniądze – sądząc, iż ten przeznaczy je na</p>			

handel odzieżą – za które następnie P. W. (1) w B. nabył tabletki ekstazy od mężczyzny o pseudonimie (...). O rzeczywistym celu, na który środki pieniężne mają być przeznaczone, P. T. (1) nie wiedział (k. 22v t.o. nr 32; k. 988 akt III K 190/16 w zw. z k. 149-150 załącznika nr I). W konsekwencji brak było podstaw ku temu, aby przyjąć, że oskarżony T. „w bliżej nieokreślonym okresie w 2012 r. w B. uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci co najmniej 10.000 sztuk tabletek ekstazy o wartości co najmniej 8.000 złotych w ten sposób, że nabył i pośredniczył w nabyciu narkotyku przez S. K. i P. W. (1) od nieustalonej osoby w celu dalszej jego sprzedaży”. P. T. (1) jedynie pożyczył P. W. (1) pieniądze, nie mając jednak świadomości celu, na który zostaną one przeznaczone. W konsekwencji należało przyjąć, że oskarżony ten ani nie nabył, ani też nie uczestniczył w nabyciu tabletek ekstazy, co z kolei legło u podstaw wydania wobec niego wyroku uniewinniającego w zakresie czynu opisanego w punkcie VI. części wstępnej wyroku.

#	3.5.4 Uniewinnienie	Pkt.13. części rozstrzygającej wyroku	P. T. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Ocena merytorycznej zasadności postawienia oskarżonemu zarzutu popełnienia czynu zabronionego z art.291§1 k.k. (czyn opisany w pkt.VII części wstępnej wyroku) dokonana w świetle całokształtu materiału dowodowego oraz wszystkich ujawnionych okoliczności faktycznych prowadzić musi do stwierdzenia, iż w tym przypadku zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., przez wzgląd na którą koniecznym okazało się jego uniewinnienie. Z uznanych za wiarygodne wyjaśnień P. T. (1) oraz zeznań świadka P. W. (1) jednoznacznie wynikało, że oskarżony T. faktycznie otrzymał propozycję nabycia od P. W. (1) samochodu marki V. (...) z rocznika 2004 pochodzącego z kradzieży na terenie N., <u>jednakże nie skorzystał z tej oferty</u> - z uwagi na powzięcie wątpliwości co do legalności jego pochodzenia (k. 22v-23 t.o. nr 32; k. 987-988 akt III K 190/16).			

W konsekwencji brak było podstaw ku temu, aby przyjąć, że oskarżony P. T. (1) „w bliżej nieokreślonym czasie, na początku 2012r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył za bliżej nieokreśloną kwotę od P. W. (1) samochód osobowy marki V. (...) rok produkcji 2004 o wartości co najmniej 20.000,00 złotych wiedząc, że pojazd będący przedmiotem transakcji został utracony w wyniku przestępstwa kradzieży na terenie N. lub co najmniej P. W. (1) jest paserem pojazdu”. W rzeczywistości bowiem P. T. (1) odmówił nabycia od P. W. (1) przedmiotowego pojazdu, co skutkowało wydaniem wobec niego wyroku uniewinniającego w zakresie czynu zarzuconego mu, a opisanego w punkcie VII. części wstępnej wyroku.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. B.	Pkt. 2a-d części rozstrzygającej wyroku	Zarzut II. opisany w części wstępnej wyroku	Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za cztery zbrodnie z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca

			<p>2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw wymierzono oskarżonemu jedną karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Za okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego oraz złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień.</p> <p>Za okoliczności obciążające uznano: kumulatywną kwalifikację prawną przypisanych przestępstw, niebagatelne ilości narkotyków będących przedmiotem przestępstw, uczynienie sobie z popełniania przestępczego procederu stałego źródła dochodu oraz działanie w warunkach ciągu przestępstw.</p>
M. B.	Pkt.3 części rozstrzygającej wyroku	Zarzut III. opisany w części wstępnej wyroku	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za przestępstwo art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§ 2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Za okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią</p>

			<p>niekaralność oskarżonego oraz złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień.</p> <p>Za okoliczności obciążające uznano: kumulatywną kwalifikację prawną przypisanego przestępstwa, niebagatelną ilość narkotyków będących przedmiotem przestępstwa, uczynienie sobie z popełniania przestępczego procederu stałego źródła dochodu.</p>
M. B.	Pkt.4 części rozstrzygającej wyroku	Zarzuty II. i III. opisane w części wstępnej wyroku	<p>Na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art.86§1 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. wymierzono oskarżonemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 stawek dziennych po 100 złotych. Wymierzona kara została zbliżona do najwyższej z łączonych kar jednostkowych z uwagi zbieżność czasową i rodzajową przestępstw przypisanych oskarżonemu, przy czym waga przestępstwa przypisanego w pkt. 3. części rozstrzygającej wyroku oraz odmienny sposób jego popełnienia (samodzielne przewiezienie przez oskarżonego narkotyków do P.) sprzeciwiało się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.</p>
M. B.	Pkt.5 części rozstrzygającej wyroku	zarzuty II. i III. opisane w części wstępnej wyroku	<p>Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczono okres jego rzeczywistego</p>

			pozbawienia wolności w niniejszej sprawie.
M. B.	Pkt.6a-e części rozstrzygającej wyroku	zarzuty II. i III. opisane w części wstępnej wyroku	Na podstawie art.45§1 k.k. tytułem środka karnego orzeczono wobec M. B. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z poszczególnych przestępstw przypisanych oskarżonemu.
P. T. (1)	Pkt.8-11 części rozstrzygającej wyroku	Zarzut V. opisany w części wstępnej wyroku	<i>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za przestępstwo z art.18§3 k.k. w zw. z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 1 rok próby, zobowiązano oskarżonego do informowania Sądu co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby, a także celem unaocznienia nieopłacalności popełniania przestępstw wymierzono karę grzywny 100 stawek dziennych po 100 zł (na podstawie art.71§1 k.k. – brak było bowiem dowodu pozwalającego na uznanie, iż przestępstwa oskarżony dopuścił się w celu osiągnięcia</i>

			<p>korzyści majątkowej).</p> <p>Za okoliczności łagodzące uznano: uprzednią niekaralność oskarżonego, złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień oraz rolę oskarżonego w popełnieniu przestępstwa (pomocnictwo). Sąd nie dopatrył się okoliczności obciążających przy wymiarze kary oskarżonemu.</p>
R. N.	Pkt.14 części rozstrzygającej wyroku	Zarzut VIII. opisany w części wstępnej wyroku	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za przestępstwo z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Za okoliczność łagodzącą uznano złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień,</p> <p>Za okoliczności obciążające uznano: uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego (i działanie w warunkach recydywy), kumulatywną kwalifikację prawną przestępstwa przypisanego oskarżonemu oraz działanie czynem ciągłym.</p>
R. N.	Pkt.15 części rozstrzygającej wyroku	Zarzut VIII. opisany w części wstępnej wyroku	Na podstawie art.45§1 k.k. tytułem środka karnego orzeczono wobec

			R. N. przypadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu w pkt.14 części rozstrzygającej wyroku.
R. N.	Pkt.16a-b części rozstrzygającej wyroku	Zarzuty IX. a-b. opisane w części wstępnej wyroku	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za ciąg dwóch przestępstw z art.55 ust.3 i art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. wymierzono mu jedną karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Za okoliczność łagodzącą uznano złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień,</p> <p>Za okoliczności obciążające uznano: uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego (i działanie w warunkach recydywy), kumulatywną kwalifikację prawną przestępstw przypisanych oskarżonemu oraz działanie w warunkach ciągu przestępstw.</p>
R. N.	Pkt.17 części rozstrzygającej wyroku	Zarzuty VIII.-IX. opisane w części wstępnej wyroku	Na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. wymierzono oskarżonemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 stawek dziennych po 100 złotych.

			<p>Wymierzona kara łączna została zbliżona do najwyższej z łączonych kar jednostkowych z uwagi zbieżność czasową i rodzajową przestępstw przypisanych oskarżonemu, przy czym waga przestępstwa przypisanego w pkt. 14. części rozstrzygającej wyroku oraz odmienny sposób jego popełnienia sprzeciwiało się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.</p>
R. R.	Pkt.18 części rozstrzygającej wyroku	Zarzut X. opisany w części wstępnej wyroku	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za przestępstwo z art.63 ust.3 i art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Za okoliczność łagodzącą uznano złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień, zaś za okoliczności obciążające uznano uprzednią karalność oskarżonego, kumulatywną kwalifikację prawną przypisanego przestępstwa.</p>
R. R.	Pkt.19 części rozstrzygającej wyroku	Zarzut XI. opisany w części wstępnej wyroku	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego za przestępstwo z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 1 roku</p>

			<p>pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 50 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Za okoliczność łagodzącą uznano złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień, zaś za okoliczności obciążające uznano uprzednią karalność oskarżonego.</p>
R. R.	Pkt.20 części rozstrzygającej wyroku	Zarzuty X i XI. opisane w części wstępnej wyroku	<p>Na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art.86§1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 120 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p>Wymierzona kara łączna została zbliżona do najwyższej z łączonych kar jednostkowych z uwagi zbieżność czasową i rodzajową przestępstw przypisanych oskarżonemu, przy czym odmienny sposób popełnienia przypisanych przestępstw sprzeciwiał się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. .</p>
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Pkt.21 części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>Wobec udzielenia oskarżonym R. R. i R. N. pomocy prawnej z urzędu koniecznym było rozstrzygnięcie o kosztach należnych od Skarbu Państwa ustanowionym dla nich obrońcom, których wysokość określono uwzględniając ilość terminów rozprawy głównej, w których każdy z obrońców wziął udział, jak również stopień przyczynienia się do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.</p>	
<p>Pkt.22 części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>O kosztach niniejszego postępowania rozstrzygnięto na podstawie przepisów powołanych w punkcie 22 części rozstrzygającej wyroku, uwzględniając sytuację rodzinną i majątkową każdego z oskarżonych, jak również</p>	

	rodzaj wymierzonych im kar.	
Podpis		
Poznań, 27 sierpnia 2020r. SSO Tomasz Borowczak		

Sygn. akt III K 190/16

ZARZĄDZENIE

- a) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- b) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - a) obrońcy oskarżonego R. N. – adw. A. N.
 - b) prokuratorowi
 - c) obrońcy oskarżonego M. B. – adw. A. T.
 - d) obrońcy oskarżonego R. R. – adw. K. B.
 - e) oskarżonemu R. N. z pouczeniem o apelacji
 - f) oskarżonemu R. R. z pouczeniem o apelacji
- c) przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

Poznań, dnia 27 sierpnia 2020 r.

SSO Tomasz Borowczak